

de **GERECHTSDEURWAARDER**

*De KBvG zoekt de
dialogoog, ook in het
publieke debat*

GERECHTSDEURWAARDER:
ÉÉN EN ONDEELBAAR

TUSSEN BTAG EN INCASSO

DER KUCKUCKSKLEBER

NR 3 JAARGANG 1 MEI 2009

de GERECHTSDEURWAARDER

De *Gerechtsdeurwaarder* is een uitgave van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). In de *Gerechtsdeurwaarder* leest u nieuws en achtergronden, beschouwingen en opvattingen van en over de beroepsgroep en haar werkveld. Het blad wordt verspreid onder alle leden van de KBvG en externe relaties.

VERSCIJNINGSFREQUENTIE
6 x per jaar

CONTACTINFORMATIE KBvG
Koninklijke Beroepsorganisatie van
Gerechtsdeurwaarders (KBvG)
Prinses Margrietplantsoen 49
2595 BR Den Haag
E-mail: kbvg@kbvg.nl
website: www.kbvg.nl

HOOFDREDACTIE
mr. Karen Weisfelt
Nienke van Bockhooven

EINDREDACTIE
Creative Venue communicatieadvies en PR,
Amsterdam.

REDACTIE
Connie Maathuis
Bram Buik
prof. mr. Ton Jongbloed
Jeroen Nijenhuis
mr. Bart van Ratingen

REDACTIESECRETARIS
mr. Annelies van den Brink

FOTOGRAAF
Lex Draijer

UITGEVER
Sdu Uitgevers
drs. Gert Jan Schinkel
Postbus 20025
2500 EA Den Haag
telefoon: 070 378 97 37

ISSN: 1876-7524

ABONNEMENTEN
KBvG-leden ontvangen de *Gerechtsdeurwaarder* gratis. Hun wordt verzocht adresmutaties alleen door te geven aan het Bureau van de KBvG, dat per nummer een actueel adressenbestand levert aan de uitgever. Overige abonnees wordt verzocht adresmutaties door te geven aan de abonneementenadministratie door middel van het opsturen van de envelop met de gewijzigde gegevens aan Sdu Klantenservice, postbus 20014, 2500 EA Den Haag.
De prijs van een abonnement is € 79 per jaar excl. btw en incl. verzend- en administratiekosten. Prijswijzigingen voorbehouden.

ABONNEMENTENADMINISTRATIE
Sdu Klantenservice
Postbus 20014, 2500 EA Den Haag
tel.: 070-3789880, fax: 070-3789783
Een abonnement kan op ieder gewenst tijdstip ingaan en geldt tot wederopzegging, tenzij anders overeengekomen. Partijen kunnen ieder schriftelijk opzeggen tegen het einde van de abonnementsperiode, met inachtneming van een opzegtermijn van twee maanden.

© KBvG, Den Haag, 2009

Alle rechten voorbehouden. Behoudens de door de Auteurswet 1912 gestelde uitzonderingen, mag niets uit deze uitgave worden vervaelvuldig (waaronder begrepen het opslaan in een geautomatiseerd gegevensbestand) of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of de KBvG.
De bij toepassing van art. 16B en 17 Auteurswet 1912 wettelijk verschuldigde vergoedingen wegens fotokopieën, dienen te worden voldaan aan de Stichting Reprorecht, Postbus 882, 1180 AW te Amstelveen.
Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaardt de auteur(s), redacteur(en) en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten of onvolkomenheden.

Nederlands
uitgeversverbond
Groep uitgevers voor
vak en wetenschap

4 | DE KBvG ZOEKT DE DIALOOG, OOK IN HET PUBLIEKE DEBAT

Bijna twee jaar gingen eroverheen, maar het ligt er: het advies van de commissie Van der Winkel over het functioneren van de beroepsgroep. Hoe kwam dat advies tot stand en waar ligt wat de commissieleden betreft het zwaartepunt? Een gesprek met voorzitter Fred van der Winkel, president van de rechtbank Almelo en commissielid Wilbert van de Donk, gerechtsdeurwaarder en tevens bestuurslid van de KBvG. "Het gaat erom dat de deurwaarder zich in de eerste plaats onafhankelijk voelt."

EN VERDER

- 8 | Gerechtsdeurwaarder: één en ondeelbaar
- 12 | Tussen Btag en incasso
- 15 | Column: Omgaan met kritiek ...
- 16 | Column: Van harte aanbevolen
- 17 | KBvG Nieuws
- 22 | Koersverlegging
- 26 | Het beslagmoment bij een beslag op roerende zaken
- 28 | Zekerheid voor alles

8 | GERECHTSDEURWAARDER: ÉÉN EN ONDEELBAAR

Wil Rosmalen was als bestuurslid van de Koninklijke Vereniging van Gerechtsdeurwaarders (KVG) nauw betrokken bij de totstandkoming van de Gerechtsdeurwaarderswet, en, in het verlengde daarvan, de KBvG als publiekrechtelijke beroepsorganisatie. Hoe verliep dat proces, en wat is de visie van deze oudgediende op het rapport Evaluatie Gerechtsdeurwaarderswet? “De rechtsbescherming van de burger gaat boven alles.”

12 | TUSSEN BTAG EN INCASSO

Mag een deurwaarder voor de executoriale ambtsverrichtingen een provisie bedingen bij de executerende partij voor ‘buitengerechtelijke incassokosten’? Of dient de executant zijn door de rechter toegekende vordering compleet en gaaf in handen te krijgen en moeten alle verdere incassokosten verhaald worden op de veroordeelde schuldenaar? Henk Kruijer, oud-bedrijfsjurist en zelfstandig rechtskundig adviseur en Rinus van Etten, gerechtsdeurwaarder en lid van de Raad van Bestuur van GGN reageren.

Ambtelijk verwoord, zoals te verwachten was. Maar niet voor meerdere interpretaties vatbaar: volgens artikel 2 van het instellingsbesluit had de commissie Van der Winkel tot taak 'de doeltreffendheid en doelmatigheid van het functioneren van de KBvG te beoordelen; te adviseren over de positie die de KBvG gelet op het waarborgen van een goede en onafhankelijke ambtsbediening behoort in te nemen; te bezien of het wenselijk is tot wijzigingen in de Gerechtsdeurwaarderswet ofwel haar toepassing te komen.'

praktijk getoetst of de KBvG functioneert. Dat was ook de opdracht uit de wet. We hebben dus niet het hele beroep van deurwaarder willen evalueren."

Wat niet wegneemt dat de wijze waarop het beroep van deurwaarder zich ontwikkelt voor Van der Winkel mede een overweging was om de onderzoeksopdracht aan te nemen. "Het heeft wel meegespeeld. Natuurlijk hoor ik wel eens dingen voorbij komen aan de bestuurstafel, met name van de sector kanton. Het departement weet dat ik interesse heb in de beroepsgroep omdat ik

opdracht en het aanbieden van het uiteindelijke advies, zegt commissielid Wilbert van de Donk. "We zijn niet over een nacht ijs gegaan en hebben bijvoorbeeld bij de Orde van Advocaten, de KNB, de Sociaal Raadslieden maar ook bij de Belgische beroepsgroep ons licht opgestoken. Ik denk dat we al snel een man of vijftig gesproken hebben. Maar dat was ook nodig, want de deurwaardersbranche raakt aan tal van belanghebbende organisaties."

Nadeel van die lange looptijd was dat, zoals Van der Winkel het formuleert, "we soms

De waarden gaan voor de regels

Bijna twee jaar gingen eroverheen, maar het ligt er: het advies van de commissie Van der Winkel over het functioneren van de beroepsgroep.

Hoe kwam dat advies tot stand en waar ligt wat de commissieleden betreft het zwaartepunt? Een gesprek met voorzitter Fred van der Winkel, president van de rechtbank Almelo en commissielid Wilbert van de Donk, gerechtsdeurwaarder en tevens bestuurslid van de KBvG. "Het gaat erom dat de deurwaarder zich in de eerste plaats onafhankelijk voelt."

In zijn werkkamer in het Almelose gerechtsgebouw vertaalt Fred van der Winkel dat als volgt: "Het departement wilde duidelijk een praktisch rapport hebben waar ze wat mee konden. Geen rapport waar eerst een wetenschappelijke studie aan vooraf moest gaan, maar gericht op en vertrekkend vanuit de praktijk."

Dat lijkt in ieder geval gelukt te zijn, want het rapport van 'zijn' commissie onder de haast poëtische titel 'Noblesse Oblige' staat bol van de concrete aanbevelingen. Van der Winkel: "Wat we in feite gedaan hebben is: kijken naar hoe de deurwaarder in praktijk werkt, om vervolgens te toetsen of de KBvG daarin in voldoende mate een rol speelt. Met andere woorden: we hebben vanuit de

me al eerder over de tarieven heb gebogen. Maar de ontwikkelingen in het vak zijn van dien aard dat het me uitdagend leek daar eens beter naar te kijken."

LOOPGRAVEN

Over de werkwijze van de commissie zegt Van der Winkel: "We hebben het sponsmodel gehanteerd. Eerst zuig je op wat er ligt aan informatie, deels via deskresearch, deels via een groot aantal gesprekken met betrokkenen in het veld. Dan knijp je die spons uit en bepaal je wat er daarvan wel en niet in het rapport moet komen."

Dat grote aantal gesprekken was er mede de oorzaak van dat er nogal wat tijd ligt tussen het verstrekken van de onderzoeks-

ingehaald werden door de tijd. Je constateert dan iets, en nog voordat het rapport verschenen is wordt daarop al actie ondernomen. Dat is onvermijdelijk: de wereld is dynamisch en de KBvG ook. Maar op zeker moment moet je helaas een streep zetten en gaan schrijven. Het feit dat sommige aanbevelingen al opgepakt zijn door de beroepsgroep was voor ons geen reden om ze uit het rapport te laten."

Van der Winkel doelt daarmee specifiek op het onderdeel kwaliteitsbewaking en normeringen – een onderwerp dat inmiddels door een door de KBvG aangenomen verordening al is afgedekt.

Gezien de samenstelling van de commissie (waarin twee gerechtsdeurwaarders

**'ALS JE BEPAALDE
WAARDEN SAMEN DEELT,
HOEF JE NIET ALLES IN
REGELS VAST TE LEGGEN.
JE VOELT IN JE ONDERBUIK
AL AAN WELKE KANT HET
OP ZOU MOETEN'**

uit de praktijk waren vertegenwoordigd) waren stevige discussies soms onvermijdelijk, maar volgens Van der Winkel en Van de Donk hebben die zeker bijgedragen aan de kwaliteit van het eindresultaat. "Er werd niet gediscussieerd vanuit loopgraven en er is ook niet gestreefd naar polderoplossingen", zegt Van der Winkel. "Er is goed naar elkaar geluisterd en mensen zijn op grond van goede argumenten overtuigd. Wat er in het rapport staat is geen gewogen gemiddelde of compromis, maar een door alle leden gedragen stuk. Ik heb overigens al eerder gezegd dat ik het heel bijzonder vond dat ook de deurwaarders in de commissie onafhankelijk van de eigen achtergrond en beroepsgroep naar bepaalde problemen konden kijken."

**KERNTAAK VAN DE
GERECHTSDEURWAARDER**

Van der Winkel zegt dat hem vooral is opgevallen hoezeer de commercie ingang heeft gevonden in het beroep. "Ik moet toegeven dat ik dat ook niet verwacht had toen ik destijds naar de tarieven gekeken heb. We hebben toen min of meer per handeling gekeken naar een billijk tarief. Nu blijkt er door schaalvergroting geen sprake meer te zijn van één, maar van tientallen handelingen tegelijkertijd. De schaalvoordelen die dat

meebrengt hebben we niet voorzien. Ik kijk daar overigens met gemengde gevoelens naar: enerzijds heb ik bewondering voor het slimme ondernemerschap dat erachter zit, anderzijds zie ik ook wat de uitwerking ervan is. Die spanning tussen ondernemerschap en functie van openbaar ambtenaar loopt als een rode draad door het rapport." De essentiële vraag voor de beroepsgroep is volgens Van der Winkel dan ook: van welke waarden gaan we uit in onze handelingen? "Als je bepaalde waarden samen deelt, dan hoef je ook niet alles in regels vast te leggen. Dan voel je in je onderbuik al aan welke kant het op zou moeten. Dat het niet aangaat om beslag op beslag te leggen, om maar eens iets praktisch te noemen", aldus Van der Winkel. "Het probleem is dat de waarden van de ondernemer andere zijn dan de waarden van de openbaar ambtenaar. En als die laatste in de verdrukking gaan komen, dan moet je regels gaan stellen – regels die je eerder dacht niet nodig te hebben. Ik bedoel dat niet als verwijt aan de KBvG, het is veeleer een constatering dat er wat aan de hand is en dat de KBvG er met regels, maar liever nog met waarden voor moet zorgen dat dat openbaar ambtenarschap niet uitgehold wordt. Want dat is en blijft de kerntaak van de gerechtsdeurwaarder."

Van de Donk: "Dat is overigens het standpunt van de gehele commissie en dat van de KBvG. Ik ben van mening dat we in het rapport inhoudelijk een heel afgewogen aanbeveling hebben gegeven met betrekking tot de fenomeen incassowerkzaamheden in het verlengde van die kerntaak. Maar we zien heel scherp dat dit aan fenomeen kantoorcultuur raakt: het is heel lastig, zo niet onmogelijk om daar als KBvG invloed op te hebben."

Van der Winkel: "Bij notarissen zien we een vergelijkbaar spanningsveld optreden, maar daar is sprake van een eeuwenlange traditie. Binnen zo'n traditie wordt een bepaalde cultuur gemakkelijker doorgegeven. Daarnaast is er de academische opleiding die kandidaten deels vormt in een bepaalde richting. Bij de deurwaarders is alles nog nieuw, hier wordt duidelijk nog gezocht naar een vorm, en dat gaat klaarblijkelijk met vallen en opstaan."

**MAATSCHAPPELIJK VERANTWOORD
INCASSEREN**

Op de vraag wat in de ogen van beide commissieleden de belangrijkste aanbeveling van het rapport is zegt Van der Winkel: "Die is voor mij verborgen achter een groot aantal concrete aanbevelingen, maar luidt als volgt: de waarden gaan voor de regels. Wat

**'JE KUNT ALS OVERHEID
BEST NAAR DE KBVG
WIJZEN, MAAR DAN MOET
JE NIET TEGELIJKERTIJD
HET GEDRAG BEVORDEREN
DAT JE ZELF WILT
TEGENGAAN'**

ik belangrijk vind is dat de gerechtsdeurwaarder zich openbaar ambtenaar voelt en het ondernemerschap gebruikt om openbaar ambtenaar te zijn. Niet dat hij zich ondernemer voelt en het open ambtenaarschap gebruikt om geld te verdienen.”

Van de Donk: “Ik begeef me enigszins op glad ijs, maar ik vind ook aanbeveling 24 zeer wezenlijk. Daarin staat dat de gerechtsdeurwaarder zich niet achter zijn ministerieplicht dient te verschuilen. De commissie roept op tot een door de KBvG aangezwengeld intern kritisch debat over de reikwijdte van de ministerieplicht en een aanpassing van de wettelijke formulering daarvan in artikel 11 Gerechtsdeurwaarderswet. In onze ogen plaatst dat artikel de gerechtsdeurwaarder als bijzonder justitieel ambtenaar in een te afhankelijke positie van zijn opdrachtgever. Dat dit nu zo naar voren komt is een direct gevolg van de invoering van de marktwerking en de landelijke bevoegdheid, daar is vrijwel iedereen het over eens. Waar de marktwerking overheerst is de opdrachtgever een cliënt geworden die in alle opzichten koning is geworden en die je beter niet kunt tegenspreken. Binnen de KBvG moeten we hier nu mee aan de slag en dat is bepaald een uitdagend traject omdat je wellicht ook je vizier moet richten op de schuldeiser met de vraag: is dit nu wat u

echt wilt? Bent u bereid om tegen het uitdrukkelijke advies van uw deurwaarder in bepaalde acties door te zetten als u daar zwart op wit voor moet tekenen?”

Van de Donk denkt dat met deze discussie het maatschappelijk verantwoord incasseren weer opnieuw op de kaart gezet kan worden, niet alleen bij de gerechtsdeurwaarders, maar ook bij de schuldeisers. Van der Winkel: “Misschien is dat nog het bondigst verwoord in aanbeveling 22: De gerechtsdeurwaarder vereenzelvigd zich niet met de opdrachtgever/schuldeiser. Daar kun je een heleboel regels voor maken, maar het gaat erom dat de deurwaarder zich in de eerste plaats onafhankelijk voelt.” Van de Donk: “Zonder overigens het goede van de ministerieplicht weg te gooien: het feit dat een rechtszoekende altijd toegang heeft tot de deurwaarder en diens exclusieve dienstverlening is een belangrijke pijler onder de rechtszekerheid. Daarover mag geen misverstand bestaan.”

WURGCONTRACTEN

Wat de Staatssecretaris uiteindelijk met het rapport gaat doen, daarover durft Van der Winkel geen voorspellingen te doen. Wel bevat het stuk een aantal rechtstreekse aanbevelingen aan de wetgever, zoals aanpassing van het benoemingbeleid, wijzi-

gingen in het tuchtrecht en een wettelijke regeling voor de zogenaamde deurwaarder in loondienst. “Ik mag hopen dat er op het departement iets met deze aanbevelingen wordt gedaan, want niet alles kan door de KBvG worden opgelost”, aldus Van der Winkel. “Overigens laten we ons ook kritisch uit over het Centraal Justitieel Incassobureau, een overheidsdienst die er als opdrachtgever om bekend staat wurgcontracten af te sluiten met deurwaarders. Dan zeg ik: je kunt als overheid best naar de KBvG wijzen, maar dan moet je niet tegelijkertijd het gedrag bevorderen dat je zelf wilt tegengaan.” Bij het afscheid zegt Van de Donk: “Er zijn op dit rapport door mijn collega’s al veel reacties geleverd. Sommige positief, sommige ook zonder meer afwijzend. Dat vind ik geen goede zaak: je moet er als beroepsgroep tegen kunnen dat je af en toe een spiegel voorgehouden wordt. En er is niemand die dat zo kan als een buitenstaander die naar binnen kijkt en een frisse mening geeft. Die hoeft je niet te delen, maar je zou op z’n minst moet waarderen dat het gebeurt. Kritiek wegwuiven is gemakkelijk maar getuigt van weinig visie. Deze commissie weet heel goed waar ze het over heeft, en daar kan de beroepsgroep alleen maar haar voordeel mee doen.”

Wil Rosmalen was als bestuurslid van de Koninklijke Vereniging van Gerechtsdeurwaarders (KVG) nauw betrokken bij de totstandkoming van de Gerechtsdeurwaarderswet, en, in het verlengde daarvan, de KBvG als publiekrechtelijke beroepsorganisatie. Hoe verliep dat proces, en wat is de visie van deze oudgediende op het rapport Evaluatie Gerechtsdeurwaarderswet? “De rechtsbescherming van de burger gaat boven alles.”

Het deurwaarderschap moet tussen de oren zitten

Het is bijna niet te geloven, maar de Gerechtsdeurwaarderswet uit 2001 heeft zijn wortels in een voorontwerp dat in 1973 (!) voor het eerst in de Kamer werd besproken. In dat voorontwerp was al sprake van de oprichting van een publiekrechtelijke beroepsorganisatie (pbo), een onafhankelijke tuchtrechter en onafhankelijk toezicht en financiële controle – inmiddels verworvenheden die niemand meer zal aanvechten. Dat lag destijds anders. “Het heeft even geduurd”, zegt Wil Rosmalen met gevoel voor understatement. “Menigeen heeft tegen ons gezegd dat we het beter konden opgeven, maar voor de Koninklijke Vereniging van Gerechtsdeurwaarders (KVG) was het duidelijk dat we zonder een eigen pbo nooit goed zouden kunnen functioneren. Uiteindelijk werd in 1999 duidelijk dat ons wensenlijstje gehonoreerd zou worden.”

weliswaar officieel ook als ondernemer, maar kon daar in praktijk nauwelijks invulling aan worden gegeven. Het Ministerie van Justitie voerde lukraak, en vaak on-aangekondigd, controles op deurwaarderskantoren uit, waarbij de volledige administratie werd doorgelicht. Dat, in combinatie met veel administratieve ballast, leidde tot hoogoplopende conflicten. Rosmalen: “Het was in feite niet mogelijk én ondernemer te zijn én tegelijkertijd te voldoen aan alle administratieve regels die vanuit de overheid aan de deurwaarders werden opgelegd. Bovendien was in onze statuten een reclameverbod opgenomen, wat de deurwaarders nog op een extra achterstand zette ten opzichte van de incassokantoren. Kortom: voor ons was een eigen pbo een conditio sine qua non om als ambtenaar-ondernemer goed te kunnen functioneren. Want alleen zo kom je losser te staan van

VAN DE AGENDA

Het is inmiddels 1984 als staatssecretaris Korte-Van Hemel het idee lanceert om in de wet een tweedeling aan te brengen tussen de gerechtsdeurwaarders als ambtenaar en de gerechtsdeurwaarder als incasseerder. Rosmalen: “Toen is het hele bestuur als één man weggelopen uit het overleg. Nadien hebben we heel duidelijk gesteld: het beroep van gerechtsdeurwaarder is één en ondeelbaar, en er dient één wet te komen waarin alle bevoegdheden staan met betrekking tot zowel het ambtelijk als het niet-ambtelijk functioneren van de gerechtsdeurwaarders. We hebben toen duidelijk kunnen maken dat hierbij niet alleen de gerechtsdeurwaarder, maar ook de burger gebaat is. En de rechtsbescherming van de burger gaat boven alles – ook boven het mogelijke concurrentievoordeel ten opzichte van andere marktpartijen. Zo is dat later ook in de wet opgenomen.”

Rosmalen en zijn collega's stopten veel energie in hun lobby. Hij zegt: “Kamerleden hebben zelf geen tijd om zich in alle materie te verdiepen. Je moet dus heel veel tijd steken in voorlichting. Dat heeft uiteindelijk effect gehad, maar het ging soms tergend langzaam. Stond de wet voor behandeling op de agenda van de Tweede Kamer, werd 'ie een dag van te voren van de agenda gehaald, omdat inmiddels duidelijk was dat de notarissen een vrijer vestigingsbeleid zouden krijgen. Dat moest

‘DE RECHTSBESCHERMING VAN DE BURGER GAAT BOVEN ALLES – OOK BOVEN HET MOGELIJKE CONCURRENTIEVOORDEEL TEN OPZICHTE VAN ANDERE MARKTPARTIJEN’

De KVG had alle reden om zo vasthoudend te zijn, zegt Rosmalen. Want op dat moment golden de gerechtsdeurwaarders

het Ministerie van Justitie en creëer je de mogelijkheid eigen regels op stellen.”

CURRICULUM VITAE

PERSOONSgegevens

Naam: Wil Rosmalen

Geboortedatum & plaats: 14 augustus 1942, Wijchen

OPLEIDINGEN

1959

Mulo-A

1968

Opleiding tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder

WERKervaring

1971-heden

Gerechtsdeurwaarder bij Rosmalen Gerechtsdeurwaarders te Breda

1984-2002

Lid, vice-voorzitter en voorzitter van het bestuur van de Koninklijke Vereniging van Gerechtsdeurwaarders

1988-1994

Lid van het dagelijks bestuur van de Union Internationale des Huissiers de Justice te Parijs

dan ook voor de deurwaarders ingevoerd worden. Ik heb overigens het sterke vermoeden dat het proces deels ook is getraind door ambtenaren van het Ministerie van Justitie: zo'n pbo betekent natuurlijk ook minder werk op het departement."

Mede door de benoeming van staatsecretaris Cohen kwam het proces vanaf 1998 in een stroomversnelling. Cohen gaf in een gesprek met het bestuur aan dat hij de wet conform het wetsontwerp wilde invoeren. Een negatief advies van de Raad van State negeerde hij en in 2001 trad de wet in wer-

king met de inhoud zoals die in 1973 was bedacht. De zelfstandige deurwaarder-ondernemer was een feit.

ONDERGESCHIKT BELANG

Volgens Rosmalen waren veel mensen al tijdens de totstandkoming van de Gerechtsdeurwaarderswet bang dat het ondernemerschap de boventoon zou gaan voeren boven het openbaar ambtenaarschap. Hij betreurt het dat de wet daarover niet meer uitgesproken is. Rosmalen: "Op het moment dat de concurrentiestrijd in

HAFKAMP OPLEIDINGEN

Hafkamp Opleidingen B.V. is gespecialiseerd in het trainen/doceren op het gebied van specifieke (juridische) kennisvakken, management cursussen en communicatieve vaardigheidstrainingen.

11 juni 2009 PE Actualiteiten Proces- & Beslagrecht 2009

Locatie: Aristo te Eindhoven
Docent: de heer mr. L.J. Saarloos en de heer J. Nijenhuis
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG.
PE punten: 4 punten

18 juni 2009 PE Actualiteiten Proces- & Beslagrecht 2009

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Docent: de heer mr. L.J. Saarloos en de heer J. Nijenhuis
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG.
PE punten: 4 punten

24 juni 2009 PE Ethiek & Tuchtrect

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Docent: de heer mr. J.D. van Vlastuin
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG.
PE punten: 4 punten

26 september 2009 Basisopleiding Recht en Praktijk

Locatie: Vergadercentrum Vredenburg te Utrecht
Duur: ongeveer 18 kalendermaanden
Investing: € 3.395,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering en consumpties.

15 oktober 2009 PE Beslag op en Uitwinning van Roerende Zaken en Executie tot Afgifte

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Docent: de heer J. Nijenhuis
Investing: € 545,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG.
PE punten: 6 punten

19 november 2009 PE Ethiek & Tuchtrect

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Docent: de heer mr. J.M. Wisseborn en de heer G. Wind
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG.
PE punten: 4 punten

Voor meer informatie kunt u contact met ons opnemen op tel. 077 - 320 17 50 of via e-mail info@hafkampopleidingen.nl

Online cursuscatalogussen op www.hafkampopleidingen.nl

Tijdschrift Conflicthantering

Tijdschrift Conflicthantering (TC) is een uitgave van het Nederlands Mediation Instituut (NMI) en wordt door Sdu Uitgevers uitgegeven. Bij het tijdschrift ontvangen abonnees tweewekelijks per e-mail nieuws op het gebied van mediation. U hebt ook toegang tot het online archief van TC via www.tijdschriftconflicthantering.nl.

Voor wie bestemd?

Dit vaktijdschrift vormt een rijke informatiebron voor iedereen die geïnteresseerd is in mediation en conflict-hantering. Nieuwe ontwikkelingen, achtergronden, verdieping en discussie staan centraal. Auteurs en redactie presenteren in elk nummer een inzicht in theorie en praktijk.

NMI Mediators ontvangen het tijdschrift gratis uit hoofde van hun registratie bij het NMI.

Redactie:

dr. Alex Brenninkmeijer (hoofdredacteur)
prof. dr. Martin Euwema
mr. Lot van der Heijden-de Graaff
mr. Lenka Hora Adema
mr. Christy Hupkes
mr. Eveline Keulen-Mulder
mr. Fred Schonewille
drs. Lisette Sloots
mr. Jacqueline Spierdijk

Frequentie: 8 x per jaar

Prijs per jaar: €87,50 (excl. btw)

Prijs los nummer: € 12,50 (excl. btw)

Bestelcode: TC

Bestel via www.sdu.nl/service_of_bel (070) 378 98 80

de snelste link naar uw vakgebied

Sdu UITGEVERS

alle hevigheid losbarstte werd duidelijk dat niet alle gerechtsdeurwaarders het ambtelijk functioneren op de eerste plaats zetten. Dit zie je terug in het rapport Evaluatie Gerechtsdeurwaarderswet, een goed rapport overigens, ook al bevat het

Het belang van de onderneming is daaraan ondergeschikt: een deurwaarder is nog steeds een ondernemer in gebondenheid. Je bent bij Koninklijk Besluit benoemd, dus moet je onafhankelijk en onpartijdig optreden.”

uitdaging om de hele beroepsgroep ervan te doordringen wat het betekent om gerechtsdeurwaarder te zijn. Dat lukt alleen als je daartoe ook de middelen krijgt.”

‘VOOR ONS WAS EEN EIGEN PBO EEN CONDITIO SINE QUA NON OM ALS AMBTENAAR-ONDERNEMER GOED TE KUNNEN FUNCTIONEREN’

kritiek op het functioneren van de pbo en op het functioneren van de gerechtsdeurwaarder als ondernemer. Maar ik ben het eens met de strekking van die kritiek: de gerechtsdeurwaarder is in de eerste plaats openbaar ambtenaar en het ondernemerschap moet een bijzaak zijn. Natuurlijk is omzet belangrijk, maar deurwaarders zijn in dienst van de overheid, de maatschappij.

Ook is hij niet gelukkig met het feit dat de KBvG een pbo met beperkte mogelijkheden is. “Dat was de verkeerde beslissing. De KBvG moet een volwaardige zuster zijn van de KNB en de NOvA en zij moet zelf regels kunnen opstellen”, zegt Rosmalen. “Het bestuur moet kunnen ingrijpen als dat nodig is; dat staat ook verwoord in het Evaluatierapport. Er ligt nu een grote

Flanderijn, met inmiddels 12 vestigingen door heel Nederland, is 's lands grootste organisatie op het terrein van gerechtsdeurwaarders- en incassodiensten. Onze Rotterdamse 'roots' werken door in onze zakelijke en nuchtere aanpak. Wij opereren landelijk, maar waar nodig met een duidelijke regionale focus. Steeds inzetend op maximale effectiviteit én maatschappelijk betrokken. Voor onze relaties geldt Flanderijn als een betrouwbare partner.

Wij zijn voor onze vestiging in Venray op zoek naar een :

(Stagiaire) Kandidaat-gerechtsdeurwaarder fulltime

Functie: als toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder ben je deel van een groot team van collega's op de verschillende vestigingen. Je houdt je voornamelijk bezig met ambtelijke werkzaamheden in het werkgebied van de vestiging Venray. Je bent een groot gedeelte van de dag op pad.

Functie-eisen: voor de functie van toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder geldt dat je resultaatgericht bent en onder druk kunt werken. Tevens ben je in staat om zelfstandig ambtelijke werkzaamheden te verrichten en heb je doorzettingsvermogen. Je vindt het leuk om in een professionele en flexibele organisatie te werken waar mensen op een informele manier met elkaar omgaan. Gezien de aard van de werkzaamheden en het intensieve contact dat je hebt met zowel opdrachtgevers als debiteuren is probleemoplossend denkvermogen en de kunde en kennis om hiernaar te handelen een vereiste voor het goed uitvoeren van deze functie. Je hebt de erkende opleiding tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder met goed gevolg doorlopen.

Sollicitatie: voor meer informatie over de functie kan je contact opnemen met Rob Versluijs, 088-2092444. Informatie over de Flanderijn-organisatie vind je op www.flanderijn.nl. Interesse? Schrijf een brief en stuur die met CV naar Flanderijn, t.a.v. mevr. B. Roos, postbus 25042, 3001 HA Rotterdam of per e-mail naar sollicitatie@flanderijn.nl

Acquisitie naar aanleiding van deze advertentie wordt niet op prijs gesteld.

Flanderijn ♦ Geboers
Incasso gerechtsdeurwaarders betalingsbeheer

Flanderijn heeft vestigingen in Almere, Apeldoorn, Appingedam, Den Haag, Dordrecht, Driebergen, Gouda, Haarlem, Heerenveen, Rotterdam, Tilburg en Venray.

Help uzelf, zo helpt u de

Mag een deurwaarder voor de executoriale ambtsverrichtingen een provisie bedingen bij de executerende partij voor 'buitengerechtelijke incassokosten'? Of dient de executant zijn door de rechter toegekende vordering compleet en gaaf in handen te krijgen en moeten alle verdere incassokosten verhaald worden op de veroordeelde schuldenaar? Henk Kruijer, oud-bedrijfsjurist en zelfstandig rechtskundig adviseur liep in zijn rechtspraktijk aan tegen wat hij ziet als een 'fundamentele weeffout' in de incassopraktijk: het feit dat deurwaarders kosten in rekening mogen brengen voor werkzaamheden waartoe enkel zij bevoegd zijn. Rinus van Etten, gerechtsdeurwaarder en lid van de Raad van Bestuur van GGN reageert.

Eerst maar eens de casus. Een zestigjarige cliënt met een WW-uitkering meldt zich op zeker moment bij rechtskundig adviseur Henk Kruijer met de mededeling dat het UWV weigert zijn vakantiegeld uit te betalen. Er zou aan een aantal formaliteiten niet voldaan zijn, maar cliënt is zich van geen kwaad bewust. Kruijer duikt – pro deo – in de zaak en ontdekt al snel dat de gronden waarop het UWV de uitkering weigert ondeugdelijk zijn. Correspondentie levert echter niets op, waarna na dagvaarding een kort geding volgt. Daarbij wordt het UWV in het ongelijk gesteld, maar in weerwil van het vonnis gaat de dienst toch slechts tot een gedeeltelijke betaling van het vakantiegeld over. Kruijer laat daarop het vonnis betekenen met een bevel tot volledige nakoming. Het UWV verweert zich echter opnieuw met – wederom ondeugdelijke – argumenten en weigert halsstarrig tot volledige betaling over te gaan. Waarop Kruijer het enige

doet dat hem rechtens nog openstaat: hij stapt voor de derde maal naar de deurwaarder voor een executie van het vonnis ex artikel 434 Rv. De betreffende deurwaarder meldt hem vervolgens graag voor hem aan het werk te gaan, maar daarvoor wel een provisie van 150 euro in rekening te brengen die wordt ingehouden op het te incasseren bedrag van circa 500 euro. En dat schiet Kruijer in het verkeerde keelgat.

"Ik heb over de verlangde incassoprovisie een fikse discussie gevoerd met deze deurwaarder, want ik ben van mening dat bij de executie van een vonnis de executerende partij haar vordering – zoals die haar door de rechter is toegekend – compleet en gaaf in handen dient te krijgen. Het maakt me niet uit wat de aard is van de executiekosten en al helemaal niet onder welke naam ze worden opgevoerd: de deurwaarder dient deze kosten in hun geheel te verhalen op de veroordeelde en geëxecuteerde schuldenaar – tenzij dat

deurwaarder

natuurlijk een kale kip is waarvan niets te plukken valt. Maar dat was hier niet het geval.”

DEURWAARDER-SHOPPEN

Rinus van Etten: “Dit is een redelijk uitzonderlijke casus, dat zult u met me eens zijn. En ik zit hier niet om een oordeel te hebben over de hoogte van provisies die collega’s in rekening brengen; daarvoor ken ik de omstandigheden onvoldoende. Maar los daarvan hebt u zeker een punt. Maar daarmee nog niet per definitie gelijk. Het is nogal technisch, maar uit het rapport ‘Schuldenaartarieven en ambts-handelingen gerechtsdeurwaarders’ uit 2000 volgt dat het innen van gelden vanuit een dwangexecutie – bijvoorbeeld door een executieverkoop van in beslag genomen goederen – tot de ambtshandeling behoort. Echter, als een schuldenaar tijdens het beslagtraject alsnog op enig,

‘DE GERECHTS-DEURWAARDER BEKLEEDT DE POSITIE VAN MONOPOLIST, TOCH WORDT EEN ‘INCASSOPROVISIE’ VERLANGD’

vrij door hem te verkiezen moment zélf betalingen doet aan de deurwaarder, dan zal de deurwaarder deze weliswaar in ontvangst nemen, maar niet als openbaar ambtenaar maar als gemachtigde van de eiser. De schuldenaar betaalt immers zijn schuld af aan de eiser en dat betekent dat gerechtsdeurwaarder vanuit een andere positie het geld int. Ofwel: dit soort van innen behoort tot de niet-ambtelijke praktijk en maakt dus onderdeel uit van de prijsafspraken die opdrachtgevers maken met gerechtsdeurwaarders.”

Kruijer: “Mijns inziens is dit een fundamen-

tele weeffout in het systeem. De gerechtsdeurwaarder bekleedt hier de positie van monopolist en desalniettemin wordt er een ‘incassoprovisie’ van de executant verlangd. Ik ben geneigd te zeggen dat hier sprake is van een strijdigheid met de wet en in ieder geval met het algemeen belang. Want wat u eigenlijk zegt is: mijnheer Kruijer, gaat u maar een middagje deurwaarder-shoppen en probeert u maar al onderzoekend en onderhandelend te achterhalen welke gerechtsdeurwaarder u de laagste provisie in rekening wil brengen. In die positie wil ik helemaal niet gedwongen worden. Sterker, als u een exorbitante provisie voor uw ambtsverrichtingen verlangt, dan zie ik dat als een effectieve wijze om uw ministerieplicht te ontlopen, zodat u uw tijd geheel aan commerciële en lucratieve nevenactiviteiten kunt besteden. Los daarvan is die marktwerking een farce als deurwaarders besluiten om hun executoriale incassoprovisies op elkaar af te stemmen.”

REGENTENTIJD

Van Etten: “Daarin kan ik u gerust stellen: er worden wel degelijk verschillende tarieven gehanteerd, er is wel degelijk concurrentie en er zijn wel degelijk kwaliteitsverschillen. Het loont dus om even rond te kijken, zoals dat loont voor vrijwel alles wat u inkoop. Ik heb echter wel moeite met uw insinuatie als zouden gerechtsdeurwaarders een soort bijklussende ambtenaren zijn. En al helemaal met de beschuldiging als zouden zij zich onttrekken aan hun ambtelijke taak. Dat is zeer zeker niet het geval. Ik sta op het standpunt dat het een zeer gelukkige ontwikkeling is geweest voor het deurwaardersvak dat de Gerechtsdeurwaarderwet een zekere vorm van ondernemerschap toestaat. Er is daardoor een veel stevigere basis gekomen onder de

ambtspraktijk, los nog van het feit dat ook de incassopraktijk profiteert van de stringente wet- en regelgeving waartoe de deurwaarders gehouden zijn. Het is een groot voordeel voor zowel debiteuren als cliënten dat ook de incassopraktijk onder ordelijke kwaliteitsregels en toezicht vallen”

‘HET PROBLEEM IS DAT U ALLE KOSTEN IN REKENING GEBRACHT WILT ZIEN BIJ DE SCHULDENAAR, MAAR DE DEURWAARDER SLECHTS GERECHTIGD IS DIE KOSTEN IN REKENING TE BRENGEN DIE HIJ RECHTSTREEKS KAN TERUGVOEREN OP HET VONNIS’

Kruijer: “Ik ben het principieel niet met u eens. Wat we nu in de praktijk zien is dat een openbaar ambt dat tevens een monopolie is deels is geprivatiseerd en commercieel wordt uitgebaat. Dat doet mij denken aan een van de meest treurige periodes uit onze geschiedenis, de achttiende-eeuwse regententijd, waarin openbare ambten werden vererfd, verpacht, beleend of tegen een fractie van het honorarium werden gedelegeerd aan ondergeschikten. Het gaat hier niet om grote bedragen – hoewel ze voor mijn cliënt aanzienlijk zijn – maar het gaat wel om een fundamenteel punt, te weten: past een dergelijke handelswijze in een democratische rechtsstaat? Bescherm het recht hier de zwakkere partij? Of is het, vrij naar de wet van het Amerikaanse Wilde Westen: ‘help uzelf – zo helpt u de deurwaarder’?”

SCHRIJNEND

Van Etten: “Ik denk dat we niet uit het oog moeten verliezen dat in meer dan driekwart van de gevallen er al gewoon betaald wordt in de minnelijke fase na inschakeling van de deurwaarder. Uw zaak is in feite een uitzonderlijk geval,

eens temeer omdat het een overheidsdienst als schuldenaar betreft, en dat maakt het in zekere zin schrijnend. Ik denk zelf dat uw suggestie een goede is: waarom niet nog eens kijken naar de lijst van activiteiten die nu als ambts-handeling in de zin van 434 Rv worden betiteld, ofwel de BTAG-lijst? Wellicht verdient die lijst uitbreiding. In meer algemene zin kan ik wel zeggen dat er op dit moment goed gekeken wordt naar de activiteiten en regelingen in de deurwaardersbranche, maar dit specifieke onderwerp ben ik nog niet tegengekomen. Het probleem is eenvoudigweg dat u alle kosten in rekening gebracht wilt zien bij de schuldenaar, maar dat de deurwaarder slechts gerechtigd is die kosten in rekening te brengen die hij rechtstreeks kan terugvoeren op het vonnis. Maakt hij daarnaast andere kosten, bijvoorbeeld voor het aanleggen van een dossier, dan zijn die nu, in deze constellatie, niet zonder meer bij de schuldenaar te incasseren. Het spijt me, maar het is niet anders. Wat overigens los staat van de vraag of het anders zou moeten zijn.”

Kruijer: “Het zou zeker anders moeten zijn. Het wetboek van Rv is klip en klaar over wat ambtshandelingen zijn en deze executoire handelingen behoren daartoe. Als ik daar als opdrachtgever nog een provisie over moet betalen, dan wordt er op de verkeerde manier mee omgegaan. Ik denk dus dat hier een taak ligt voor de Minister van Justitie of voor de KBvG.”

Van Etten: “Ik begrijp u heel goed en als het was gekomen tot een opbrengst uit een executieverkoop die de deurwaarder aan u had afgedragen, dan had u een ijzer in het vuur gehad. Zoals gezegd: nu echter niet. Maar ik ben ervan overtuigd dat dit onderwerp vroeg of laat nog eens op de agenda zal komen.”

Rechtsverhoudingen tussen burens

Rechtsverhoudingen tussen burens gaat over de juridische problemen die kunnen spelen tussen mensen die naast elkaar wonen. Niet alleen wordt uitgelegd hoe in ons Nederlands recht de rechten en plichten van burens onderling zijn bepaald, ook de toepassing van de rechtsregels voor het vinden van oplossingen voor juridische problemen komt aan bod. Dit boek is geschreven voor eenieder die belangstelling heeft voor de juridische problemen die zich tussen burens kunnen voordoen. Algemene juridische kennis van het recht is geen vereiste; juridische begrippen worden in de tekst toegelicht.

Geschreven door mr. J.J.H. Bruggink, rechter bij de rechtbank Den Bosch.

Auteur:
mr. J.J.H. Bruggink

Prijs:
excl. btw € 37,69
incl. btw € 39,95

Bestelcode:
978 90 12 381104 8

Onze uitgaven zijn ook verkrijgbaar via de boekhandel.

Bestel via www.sdu.nl/service of bel (070) 378 98 80

de snelste link naar uw vakgebied

Sdu UITGEVERS

OMGAAN MET KRITIEK...

Op 16 maart is het rapport Noblesse Oblige aan Staatssecretaris Albayrak van Justitie aangeboden. Het rapport richt zich primair op het functioneren van de KBvG, maar over het hoofd van de PBO heen ook over het functioneren van de gerechtsdeurwaarders.

De toon van het rapport is kritisch en het is nooit leuk om kritiek te krijgen.

Kritiek brengt de ontvanger uit zijn evenwicht en hij is geneigd dit evenwicht te herstellen. De psychologische reflex die de ontvanger van kritiek vaak vertoont, is dat men de geest dwingt om het bestaande handelen te verdedigen en daarvoor extra argumenten te verzinnen als tegenwicht voor de hoeveelheid dissonante informatie (de kritiek). Deze reflex wordt in de psychologie aangeduid met cognitieve dissonantie.

Een voorbeeld: iemand die rookt weet dat roken slecht is, maar blijft toch roken.

De roker zal aanvoeren dat hij rustig kan blijven roken. Hij kent mensen die roken en toch oud zijn geworden en ook enkele vroeggestorven niet-rokers.

Niets menselijks is de gerechtsdeurwaarder vreemd en dus ook hier zie je vaak de neiging tot herstel van het evenwicht na kritiek door het bedenken van 'extra' argumenten om het handelen te rechtvaardigen. Een gerechtsdeurwaarder oefent druk uit en is dus gedoemd kritiek en klachten te ontvangen (it 'comes with the job'). De gerechtsdeurwaarder is op grond van zijn ministerieplicht verplicht de wens van de schuldeiser uit te voeren, dus moet ook hij dingen doen die hij slecht vindt.

Op zichzelf zijn deze argumenten ook niet zonder meer onjuist. De valkuil is echter dat men met deze psychologische reflex zichzelf beperkt tot verdediging van het eigen handelen zonder bereid te zijn tot een kritisch onderzoek ervan.

De titel van het rapport roept op tot zelfbewustzijn bij gerechtsdeurwaarders, dat is ook precies wat in de huidige tijd van een gerechtsdeurwaarder wordt verlangd. Een zelfbewuste juridisch beroepsbeoefenaar die in het krachtenspel tussen schuldeiser en schuldenaar met een professionele distantie de verhoudingen in de gaten houdt. In dat kader past het ook om knelpunten in de praktijk van het executierecht te signaleren en daarover tot discussie op te roepen.

Ik ben ervan overtuigd dat de beroepsgroep bereid en in staat is tot een kritische discussie.

*Mr. John Wisseborn,
voorzitter van het bestuur van de KBvG*

VAN HARTE AANBEVOLEN

De beroepsgroep stond in de week van 16 maart 2009 – de dag waarop het evaluatierapport werd aangeboden aan onze staatssecretaris, mevrouw Albayrak – in de spotlights van de landelijke media. De media haalden als voornaamste punt uit het evaluatierapport dat er beter toezicht moet komen op de gerechtsdeurwaarders. Koppen als 'Te weinig toezicht op deurwaarders', 'Deurwaarder wordt slecht gecontroleerd' en 'Falend toezicht op deurwaarders' domineerden het nieuws van dinsdag 17 maart 2009.

Het kan verkeren. Sommige media-aandacht 'overkomt' je en dan is de toon van je reactie cruciaal, andere media-aandacht zoek je zelf op. Naar aanleiding van een interview met de voorzitter en de directeur van de KBvG, publiceerde het Algemeen Dagblad op vrijdag 20 maart een artikel op de voorpagina met de titel 'Deurwaarder laat voortaan tv en pc staan'. De strekking van het bericht was genuanceerder dan de kop deed vermoeden: de beroepsgroep wil in gesprek met de wetgever omdat zij in de praktijk ervaart dat de zogenaamde 'noodruftartikelen', die bepalen op welke goederen geen beslag mag worden gelegd, aan actualisering toe is.

De media-aandacht die hierop volgde – de voorzitter, mr. John Wisseborn, heeft die bewuste vrijdag 13 radio-interviews gehouden – is een goed voorbeeld van de manier waarop de KBvG het publieke debat opzoekt om de maatschappelijke functie van de gerechtsdeurwaarder te onderstrepen. De KBvG profileert de beroepsgroep door zich uit te spreken over knelpunten in het beslag- en executierecht. Door dat te doen zijn wij in een week tijd gegaan van negatieve media-aandacht voor de conclusies in het evaluatierapport naar positieve aandacht voor de expertise van de beroepsgroep. Dat dat wel eens minder genuanceerd wordt opgepakt door de media dan menig jurist zou wensen, nemen we op de koop toe.

Deze rol van de KBvG wordt ook genoemd in het evaluatierapport. De KBvG neemt de aanbevelingen in het evaluatierapport ter harte. De ledenraad heeft bij het verschijnen van dit nummer van de Gerechtsdeurwaarder haar standpunten op de aanbevelingen bepaald. Aan de hand van die standpunten werkt het Bureau van de KBvG in overleg met het bestuur de agenda voor het komende jaar uit. Op die agenda staan onderwerpen als de verordening inzake de onafhankelijkheid, de verordening KBvG Normen voor kwaliteit, het auditstelsel, de best practices inzake de integriteit en de aanpassing van de verordening Bevordering vakbekwaamheid. Concepten van verordeningen worden opgesteld door het Bureau in samenspraak met de commissies en het bestuur, worden voorgelegd aan de ALV en tenslotte vastgesteld door de Ledenraad. Geplande datum van inwerkingtreding van de genoemde verordeningen is 1 januari 2010.

Het zijn drukke tijden voor de KBvG. Ik beveel van harte aan de berichtgeving over de voortgang in de verschillende dossiers in de gaten te houden en uw stem via de ledenraadsleden en/of tijdens de ALV te laten horen.

*mr. Karen Weisfelt,
directeur van de KBvG*

AGENDA**Vergaderdata bestuur:**

8 juni
29 juni
7 september
5 oktober
2 november
7 december

Vergaderdata ledenraad:

18 juni
17 september
5 november
17 december

Data**Algemene Ledenvergadering**

20 november themabijeenkomst
voorafgaand aan de ALV op 21
november

PERMANENTE EDUCATIE

Onderstaand vindt u het overzicht van alle cursussen waarvoor tot en met 22 april 2009 opleidingspunten zijn aangevraagd en toegekend bij het Bureau van de KBvG. Dit overzicht kunt u ook vinden op de website van de KBvG. Het schema op de website wordt iedere week vernieuwd.

Opleidingsinstituut	Cursus/Omschrijving	Datum	Punten
Teekens Stichting - Baarn	Personen vennootschappen	19-mei-09	4
Academy voor de Rechtspraktijk	Actualiteiten Beslag- en Executierecht en de Bankgarantie	19-mei-09	8
Hafkamp Opleidingen B.V. - Venlo	Nieuwe Betekeningsverordening	22-mei-09	3
Hafkamp Opleidingen B.V. - Venlo	Actualiteiten Burgelijk Wetboek	22-mei-09	4
Hafkamp Opleidingen B.V. - Venlo	Actualiteiten Proces- & Beslagrecht 2009	23-mei-09	4
Elsevier Congressen	Actualiteitencongres Schuldhulpverlening	26-mei-09	6
Juridisch PAO Utrecht	Actualiteiten Beslag- en Executierecht voor Gerechtsdeurwaarders	26-mei-09	6
Kluwer Opleidingen - Deventer	Dagvaardingsprocedure in Eerste Aanleg N-7446	26-mei-09	5
Vrije Universiteit Amsterdam	Onderhandelen	26-mei-09	6
Vrije Universiteit Amsterdam	Actualiteiten Erfrecht en Huwelijksvermogensrecht	27-mei-09	4
Vrije Universiteit Amsterdam	Actualiteiten Burgerlijk procesrecht	28-mei-09	4
PVU Gerechtsdeurwaarders - Etten-Leur	Actualiteiten huurrecht: in het bijzonder huurrecht van woonruimte	28-mei-09	4
Hafkamp Opleidingen B.V. - Venlo	Bestuursrecht	03-jun-09	4
W. Hoogendam Opleidingen	Bestuursrecht 4e Tranche II	03-jun-09	6
D. Rijswijk Beheer B.V.	Losse Exploten (2 daagse cursus) 4 en 18 juni	04-jun-09	10
Kluwer Opleidingen - Deventer	Specialisatie procederen in incassozaken N7236	09-jun-09	4
Kluwer Opleidingen - Deventer	Actualiteiten Appartementsrecht	09-jun-09	4
Stichting Opleidingen NVRA - Nistelrode	Ondernemingsrecht en Bestuursaansprakelijkheid	10-jun-09	3
Hafkamp Opleidingen B.V. - Venlo	Actualiteiten Proces- & Beslagrecht 2009	11-jun-09	4
Juridisch PAO Utrecht	Actualiteiten Huurrecht voor Gerechtsdeurwaarders	17-jun-09	4
Hafkamp Opleidingen B.V. - Venlo	Actualiteiten Proces- & Beslagrecht 2009	18-jun-09	4
Vrije Universiteit Amsterdam	Actualiteiten Contractenrecht	23-jun-09	4
Kluwer Opleidingen - Deventer	Koop en verkoop onroerende goederen-N7761	23-jun-09	4
Hafkamp Opleidingen B.V. - Venlo	Ethiek & Tuchtrect	24-jun-09	4
PVU Gerechtsdeurwaarders - Etten-Leur	Actualiteiten echtscheidingsrecht	25-jun-09	4
W. Hoogendam Opleidingen	Bestuursrecht 4e Tranche I - 8 + 15 juli	08-jul-09	6
Kluwer Opleidingen - Deventer	Actualiteiten Huwelijksvermogensrecht - summercourse	28-aug-09	4
Sdu Juridische Opleidingen	Pachtrecht - Titel 7,5 BW	14-okt-09	4
Hafkamp Opleidingen B.V. - Venlo	Beslag op en Uitwinning van Roerende Zaken en Executie tot afgifte	15-okt-09	6
De Juridische Academie Zeist	Incassoprocedures	16-okt-09	4
Hafkamp Opleidingen B.V. - Venlo	Ethiek & Tuchtrect	19-nov-09	4
PVU Gerechtsdeurwaarders - Etten-Leur	Actualiteiten Koop	28-jan-10	4

KBVG REGISTER

Er wordt hard gewerkt aan het Register Gerechtsdeurwaarders. De eerste versie van het Register gerechtsdeurwaarders® is gereed en op 7 april 2009 aan de KBvG gepresenteerd.

Deze eerste versie betreft alleen de internetpagina. Naast deze internetpagina wordt te zijner tijd de koppeling gebouwd tussen het register en de Raad voor de rechtspraak (Bistro) bij de inrichting van de digitale aanlevering van dagvaardingen aan de rechtspraak. Dat kan zodra de Raad haar systemen daarop heeft ingericht en de vereiste specificaties heeft verstrekt.

De data die in het register worden gepresenteerd komen uit de administratie/database van de KBvG. Het is dus van belang dat de ledenadministratie op het Bureau van de KBvG enkel juiste gegevens bevat. Dit kan niet zonder uw medewerking. Om de administratie zo actueel mogelijk te kunnen houden, verzoeken wij u om ons op te hoogte te houden van alle informatie omtrent benoemingen, (verlening van) toevoegingen, (verlenging van) waarnemingen en defungeren. Dit kunt u doen door ons e-mail te sturen met, indien mogelijk, een kopie van het besluit van het ministerie van Justitie. Daarnaast willen wij ook graag op de hoogte gehouden worden van andere wijzigingen zoals (e-mail)adreswijzigingen van leden en wijzigingen van kantoornamen.

PERSONALIA
Benoemd:

Mw. W. Drooghaag	Roermond	22-08-2008
M. de Jong	Menterwolde	10-06-2009
Drs. E.P.H. Latten	Sittard-Geleen	31-03-2009
A.G. Nas	Nijmegen	02-06-2009

Waargenomen

A.E. de Best
 J.E. Blomsma
 E.R. Bogaard
 W.H.W. Cock
 R.H.G. Eussen
 P.J. van Gompel
 P.M.A. Hellemons
 F.H.E.G. van den Heuvel
 E.G.H.J. Hofstee
 A.P. Jacobs
 J.J. Jonker
 A. Kruitbosch
 Mr. A. Legel
 L. Luhrs
 F. van der Meijde
 N.J.G.M. Reijn
 M.S.C. Roos
 P.J.F. Saly
 L.J. van der Scheer
 G. Swagerman
 J.H.J. Scholte
 P. Swier
 G.H.J. Touber
 F.G.C. Vaessen
 M. van der Velden
 A.D. Visscher
 W. Wielens
 A. de Wit

Waarnemer

M. Verheij
 Y. Reinders
 A. Rouw
 Mw. Y. Keijzer-Dijkhuis
 Y. Reinders
 mr. M.J. van Rooij
 K.J.J.C. Roelands
 A.G. Nas
 L.J. Venema
 J.L.M. Vercoulen
 H.G. Zeiger
 J.G. Panman
 R. Hartemink
 A. Ch. Boiten
 A.V. den Heijer
 Mr. J.N. Reijn
 E.B.H. Verdult
 Mw. N. den Hartog
 Mr. K.M. Brontsema
 E. Wigt-Schoenmaker
 M. de Jong
 Mw. I.J. van Garrel
 J.W. Wigt
 Drs. E.P.H. Latten
 J.W. Wigt
 Mr. M.G. Orië
 Mw. mr. A.G.R. Kertink-
 Lamberts
 J.M. Esseboom

Plaats

Haarlemmermeer
 Bedum
 Rotterdam
 Groningen
 Sittard
 Eindhoven
 Bergen op Zoom
 Nijmegen
 Buitenpost
 Venlo
 Winterswijk
 Apeldoorn
 Nijmegen
 Den Haag
 Den Haag
 Tilburg
 Spijkenisse
 Amsterdam
 Assen
 Leiden
 Menterwolde
 Amsterdam
 Amsterdam
 Sittard
 Amsterdam
 Amersfoort
 Assen
 Breda

Van

01-01-2009
 01-12-2008
 01-12-2008
 01-10-2008
 09-04-2009
 01-04-2009
 01-01-2009
 01-01-2009
 01-12-2008
 01-11-2008
 01-07-2008
 01-01-2009
 01-04-2009
 01-01-2009
 01-01-2009
 13-04-2009
 12-01-2009
 01-01-2009
 01-03-2009
 01-02-2009
 01-12-2008
 01-03-2009
 01-01-2009
 01-03-2009
 01-02-2009
 02-03-2009
 01-02-2009

Tot

01-07-2009
 01-06-2009
 01-12-2009
 01-10-2009
 09-10-2009
 01-10-2009
 01-07-2009
 01-01-2010
 01-06-2009
 01-11-2009
 01-07-2009
 01-07-2009
 01-10-2009
 01-01-2010
 01-07-2009
 12-07-2009
 12-01-2010
 01-07-2009
 01-03-2010
 01-08-2009
 01-06-2009
 01-09-2009
 01-01-2010
 01-09-2009
 01-08-2009
 31-05-2009
 01-08-2009

Rectificatie

In het tweede nummer van de Gerechtsdeurwaarder stond vermeld dat de heer F.J.W.C.M. Lautenslager op 1 mei 2009 zijn 25-jarig jubileum zou vieren en dat de heer P.F.J. Saly op 1 april 2009 zijn 40-jarig jubileum zou vieren. Dit was onjuist. Beide heren zijn reeds voor deze data gedefungeerd.

Op rechtspraak.nl is de beslag-syllabus editie februari 2009 gepubliceerd.

INDIENING BESLAGREKSTEN

Voor de wijze van indiening van beslagrekest, de beslistermijn op het gevraagde verlof en de afgifte van de beslissing van de voorzieningenrechter verschillen de regels overigens per rechtbank. Die regels zijn te vinden op de site van de desbetreffende rechtbank op Rechtspraak.nl. Uitgangspunt is dat de beslissing op het gevraagde verlof (doorgaans de grosse van het beslagverlof) door de rechtbank uitsluitend per gewone post aan de advocaat van verzoeker wordt toegezonden. Als het kantoor van de advocaat van verzoeker op de griffie een postvakje heeft, zal het verlof niet per post aan die advocaat worden verzonden, maar in dat vakje worden gelegd. Een andere wijze van afgifte is echter mogelijk. Als de advocaat van verzoeker een andere wijze van afgifte wil (bijvoorbeeld een ophalen ter griffie van de beslissing), zal hij dat duidelijk in een begeleidende brief bij het rekest moeten laten weten. Als de advocaat (tevens) afgifte per fax wil, dient hij in die brief de naam en het faxnummer van degene aan wie de fax moet worden verstuurd (dat kan ook een deurwaarder zijn) te vermelden. Overigens is het aan de deurwaarder om te beslissen of hij al op basis van het gefaxte exemplaar van het beslagverlof beslag legt of dat hij daarmee wacht tot hij in het bezit is van de grosse met de 'natte' handtekening van de voorzieningenrechter.

LJN: BH9604 KANTONRECHTER EINDHOVEN 16 OKTOBER 2008

De dagvaardingstermijn bedraagt ingevolge artikel 115 lid 1 Rv vier weken. Krachtens artikel 56 lid 2

onder a jo lid 3 eerste zin Rv moet de datum van verzending door de als verzendende instantie optredende deurwaarder in aanmerking worden genomen als datum van betekening. Deze bijzondere regel ten aanzien van het moment waarop ten behoeve van de aanvrager de betekeningstermijn moet worden geacht te zijn gestart wordt toegestaan door artikel 9 lid 2 BetVo. Derhalve heeft als datum van betekening als bedoeld in artikel 115 Rv te gelden 29 juli 2008, zodat, conform artikel 119 lid 1 Rv rekenend vanaf de dag volgende op die der verzending, tot de datum van de zitting waartegen is gedagvaard – welke ingevolge artikel 119 lid 2 Rv niet meetelt – te weten 18 september 2008, meer dan vier weken is verstreken.

Uit de aan de dagvaarding gehechte stukken blijkt voorts dat de dagvaarding op het woonadres van [gedaagde] aan de [adres] is achtergelaten op 6 augustus 2008 door de ontvangende instantie, gerechtsdeurwaarder Marc Beerten te Antwerpen (België) met inachtneming van artikel 38 paragraaf van het (Belgisch) Gerechtelijk Wetboek. Dit nadat [gedaagde] met een beroep op artikel 8 lid 1 BetVo op dezelfde dag had geweigerd de dagvaarding in ontvangst te nemen in verband met de gebruikte taal. De kantonrechter is er ambtshalve mee bekend dat in Antwerpen, liggend in het Gewest Vlaanderen Nederlands de officiële taal is, zodat [gedaagde] niet de bevoegdheid toekwam op de voet van artikel 8 lid 1 BetVo de in ontvangstname van een in de Nederlandse taal gestelde dagvaarding te weigeren.

Nu voorts de deurwaarder bij [gedaagde] een afschrift heeft achtergelaten als in onderdeel 3.1.3 omschreven; dit geschied is op 6 augustus 2008 en [gedaagde] is opgeroepen te verschijnen tegen de zitting van 18 september 2008,

moet de kennisgeving als zodanig tijdig geschied worden aange-merkt als bedoeld in artikel 19 lid 1, slotzin BetVo, dat [gedaagde] gelegenheid heeft gehad verweer te voeren.

Nu zowel aan artikel 56 Rv jo 115 Rv jo 119 Rv als aan artikel 19 BetVo is voldaan, zal, nu de dagvaarding voorts aan alle formaliteiten voldoet, tegen [gedaagde] verstek worden verleend (etc, akte eiseres)

LJN: BH1560 RECHTBANK AMSTERDAM 22 OKTOBER 2008

Artikel 479a Rv. Executoriaal derdenbeslag onder de slijterij van de partner van de schuldenaar, waar deze gedurende enkele maanden regelmatig werkte. Niet bewezen dat was afgesproken dat hij daarvoor een vergoeding zou ontvangen. Geen sprake van een onevenredige en uitzonderlijke situatie op grond waarvan de rechtbank tot vaststelling van een redelijke vergoeding moet overgaan. Partner sprong bij ten tijde van zwangerschap en kort na de geboorte van hun beider kind. Geen financieel belang partner in de slijterij. Vordering hield geen verband met werkzaamheden voor slijterij. De financiële situatie van de slijterij was slecht. Deze was inmiddels gesloten en door de derde beslagene was schuldhulpverlening aangevraagd.

LJN: BH3715 GERECHTSHOF ARNHEM 16 DECEMBER 2008

Met haar enige grief klaagt [appellante] dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft geoordeeld dat het er, gelet op de in rov. 4.4 van het bestreden vonnis aangehaalde omstandigheden, niet voor kan worden gehouden dat de betekening op 1 november 2007 van het veroordelend arrest van het gerechtshof Arnhem van 23 oktober 2007 [ge-

intimeerde] heeft bereikt, zodat niet de conclusie kan worden getrokken dat [geïntimeerde] door het gebrek in de betekening niet onredelijk is benadeeld in de zin van artikel 66 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv).

In hoger beroep staat niet ter discussie dat de in artikel 61 1a lid 3 Rv voorgeschreven betekening in casu overeenkomstig artikel 46 Rv had dienen plaats te vinden en dat [appellante] daaraan niet heeft voldaan door het betekeningsexploit met het veroordelend arrest aan het kantoor van mr. [betrokkene 1] te laten doen. Ingevolge artikel 66 Rv leidt dit verzuim tot nietigheid van het betekeningsexploit, voor zover aannemelijk is dat [geïntimeerde] door dit verzuim onredelijk is benadeeld. Anders dan [geïntimeerde] bepleit, ziet het hof onvoldoende reden om aan te nemen dat deze bepaling met zijn geclausuleerde nietigheidssanctie, niet geldt ten aanzien van de in artikel 61 1a lid 3 Rv voorgeschreven betekening. Het hof onderschrijft echter wel dat het bijzondere belang van deze betekening – waarmee jegens de wederpartij ondubbelzinnig wordt aangegeven dat en vooral vanaf welk moment aanspraak wordt gemaakt op de aan de veroordeling verbonden dwangsommen – en de in dat verband vereiste rechtszekerheid, wel meebrengen dat niet licht mag worden aangenomen dat een betekening die niet voldoet aan de in artikel 46 Rv gestelde voorschriften (dat wil zeggen: die aan een ander dan de aldaar genoemde personen is gedaan) geen onredelijke benadeeling tot gevolg heeft gehad. Daartoe volstaat in elk geval niet hetgeen [appellante] heeft aangevoerd, te weten dat (aannemelijk is dat) [geïntimeerde] door haar gemachtigde van die betekening op de hoogte is gesteld, wat daar verder van zij.

Reeds om die reden is het hof met de voorzieningenrechter voorshands van oordeel dat het op 1 november 2007 uitgebrachte betekeningsexploot nietig is, zodat de grief faalt.

Bij het voorgaande tekent het hof nog aan dat [appellante] voor haar standpunt geen steun kan ontlenen aan het arrest dat dit hof op 13 november 2007 onder rolnummer C2007/495 heeft gewezen ([partijen]). Voor een goed begrip van de in die zaak gegeven beslissing over de geldigheid van de betekening die, in afwijking van het in artikel 50 Rv gestelde, was gedaan aan de gemachtigde die voor Rots-Vast was opgetreden in de procedure waarin het veroordelend vonnis was uitgesproken, dient erop te worden gewezen dat Rots-Vast daags na de onjuiste betekening een vijftal woningen had aangeboden ter voldoening aan het veroordelend vonnis en dat noch bij die gelegenheid noch in de daarop volgende (intensieve) correspondentie namens Rots-Vast met de advocaat van [appellante in zaak C2007/495] er melding van werd gemaakt dat de betekening onregelmatig was geweest, ook niet nadat namens [appellante in zaak C2007/495] aanspraak werd gemaakt op de volgens haar verbeurde dwangsommen. Eerst in het door haar geëntameerde executiegeschil stelde Rots-Vast zich op het standpunt dat zij geen dwangsommen had verbeurd omdat de betekening niet conform artikel 50 Rv was geschied. In die omstandigheden kan, zo was het hof van oordeel, niet worden gezegd dat Rots-Vast door de onregelmatige betekening onredelijk was benadeeld. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat een executant die de veroordelende uitspraak op onjuiste wijze heeft betekend, doorgaans geen aanleiding zal hebben om die fout te herstellen wanneer degene voor wie het exploit was bestemd

jegens hem de indruk wekt de eerdere betekening als geldig te hebben aanvaard. Van een zodanige omstandigheid is in het onderhavige geval geen sprake.

**LJN: BH1673 KANTONRECHTER
HAARLEM 30 JANUARI 2009**

Kantonrechter onbevoegd als voorzieningenrechter. Kantonrechter komt terug op eerdere beslissing gepubliceerd LJN: AY9323, dat bij niet gepubliceerd arrest van het gerechtshof Amsterdam is vernietigd. Verwijzing naar de gewone voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in art. 71 RV, hoewel dat artikel daarvoor strikt genomen niet is geschreven. Analoge toepassing art. 71 lid 4 Rv. Kantonrechter bepaalt in overleg met kort geding bureau van de sector civiel de datum voor voortzetting van de procedure.

**LJN: BG5850 HOGE RAAD
6 FEBRUARI 2009**

Het gaat in deze zaak om de vraag welke rechtsgevolgen zijn verbonden aan een conservatoir verhaalsbeslag op een registergoed, gelegd en ingeschreven nadat met betrekking tot dat registergoed de inschrijving van een koopovereenkomst heeft plaatsgevonden als bedoeld in art. 7:3 lid 1 BW. In het bijzonder rijst de vraag of de beslaglegger (eiseres tot cassatie) na levering recht heeft op (reservering van) een deel van de koopsom. De HR is duidelijk in haar verwerping van het cassatieberoep.

**LJN: BG7729 HOGE RAAD 20
FEBRUARI 2009**

De Ontvanger heeft ten laste van Rodem executoriaal beslag gelegd op de machines. Nadien heeft Rodem de machines verkocht en door middel van constitutum possessorium geleverd

aan Maico Motorcycles N.V. (hierna: Maico). Vervolgens zijn DBI en Rodem in staat van faillissement verklaard en op 30 december 1998 is Maico in staat van faillissement verklaard. De curator is in de drie faillissementen benoemd tot curator. Op 30 december 1998 had de Ontvanger nog geen executieverkoop doen plaatsvinden van de machines. Op 18 maart 1999 zijn de machines in opdracht van de curator, handelend in zijn hoedanigheid van curator van Maico, openbaar verkocht. De opbrengst van de machines bedroeg € 417.780,24 exclusief BTW.

De Ontvanger heeft de voorzieningenrechter verzocht op de voet van art. 481 Rv. een rechter-commissaris te benoemen ten overstaan van wie de verdeling van de netto-executieopbrengst van de machines met inachtneming van een rangregeling kan plaatsvinden. De Ontvanger heeft aan dit verzoek ten grondslag gelegd dat uit art. 453a lid 1 Rv. en art. 3:90 lid 2 BW voortvloeit dat de overdracht van de machines van Rodem aan Maico niet aan hem kan worden tegengeworpen en tegenover hem geen werking heeft. Omdat de machines ten opzichte van hem niet tot het vermogen van Maico zijn gaan behoren, zijn de door de Ontvanger gelegde beslagen door het faillissement van Maico niet vervallen en kan hij zich voor de vorderingen waarvoor hij vóór de overdracht beslag had gelegd, buiten het faillissement om, op de door de curator gerealiseerde netto-executieopbrengst van de machines verhalen, aldus de Ontvanger. De voorzieningenrechter heeft het verzoek van de Ontvanger afgewezen. In hoger beroep heeft het hof de beschikking van de voorzieningenrechter bekrachtigd. Daartoe heeft het hof geoordeeld dat de rechten die ontleend kunnen worden aan de door de Ontvanger als crediteur van

DBI respectievelijk Rodem gelegde beslagen, vanaf de faillissementen van DBI en Rodem op 23 december 1998 slechts door de curator van DBI en Rodem en niet door de Ontvanger als beslaglegger uitgeoefend kunnen worden.
De HR verwerpt het beroep.

EN ONDERTUSSEN BIJ DE SNG...

Tot nog toe richt de SNG zich bij het initiëren en faciliteren van elektronische informatie-uitwisseling alleen op Nederland. Dat verandert. In 2007 zijn KBvG en SNG in contact gekomen met RISER ID Services (www.RISERid.eu). RISER heeft het initiatief genomen om GBA's in Europese landen elektronisch te ontsluiten. Daarover zijn al afspraken gemaakt met Duitsland, Estland, Ierland, Oostenrijk en Zweden. RISER doet dit met ondersteuning van de EU. Na de eerste inventariserende gesprekken met RISER heeft SNG in de loop van 2008 besloten een pilot in te richten. Vanuit SNG Webservice is een verbinding gemaakt met de systemen van RISER en zijn door diverse deurwaarderskantoren 'buitenlandse' GBA-vragen gesteld. Deze pilot was overigens met name gericht op het zo goed mogelijk inrichten van de vragen aan GBA Duitsland, omdat uit eerdere analyses is gebleken dat het merendeel van de vragen personen betreft die zijn geëmigreerd naar onze Oosterburen. In februari 2009 was dat bijvoorbeeld 589 keer het geval.

De GBA-vragen Duitsland worden via RISER gerouteerd naar de lokale gemeenten. Net als vele andere EU-landen kent Duitsland overigens niet een landelijk – geautomatiseerd – GBA-systeem. Sommige gemeenten hebben de GBA geautomatiseerd, in andere gemeenten is de GBA opgeslagen in de kaartenbak. Voor die gemeenten betekent dit dat de elektronisch gestelde (online) vraag uiteindelijk via fysieke post (onbike) bij de gemeente terecht komt, door de gemeente per brief wordt beantwoord en RISER vervolgens het antwoord weer in het elektronisch systeem invoert. Daarna routeert RISER het antwoord naar SNG Webservice en wordt dit in het 'e-postvakje' van het betreffende kantoor gedaan. Ook in enkele andere EU-landen worden vragen 'GBA' zo afgehandeld. Dat is niet wat men anno 2009 zou verwachten, maar 't is niet anders en al een hele verbetering ten opzichte van het model waarin dergelijke vragen nu gesteld kunnen worden. Voor veel gerechtsdeurwaarderskantoren was het tot nog toe helemaal niet mogelijk om vragen aan buitenlandse 'GBA's' te stellen. Niettemin: u moet dus enig geduld betrachten voordat u een antwoord ontvangt.

In de pilotperiode zijn 77 vragen aan 'GBA Duitsland' gesteld. Op 62 vragen werd de persoon gevonden, een score van ruim 80%. Bij het stellen van de GBA-vragen over de grens passen nog enkele opmerkingen. Los van de vraag of buitenlandse GBA's daarover beschikken kunnen vragen niet gesteld worden op basis van een persoonsnummer (vergelijkbaar met het A-nummer of BSN in Nederland). Bij het antwoord uit de buitenlandse 'GBA' wordt evenmin een persoonsnummer verstrekt.

In Nederland is het bij het stellen van een GBA-vraag niet nodig de (volledige) voornamen van de persoon in te voeren. Voor de landen waarvan de 'GBA' nu via RISER is ontsloten, is dat wel nodig. Zonder die vermelding worden personen in die 'GBA's' niet gevonden.

Bij het verschijnen van dit nummer van de Gerechtsdeurwaarder is GBA buitenland operationeel en bent u daarover al door ons geïnformeerd. De vragen GBA buitenland kunnen worden gesteld via SNG Webservice.

RISER spant zich in om gaandeweg meer GBA's in EU-landen te ontsluiten. Dat vergt soms forse inspanningen en dus ook tijd. Maar met partners op landniveau worden zo wel stappen (soms stapjes) gezet op weg naar vereenvoudiging van de communicatie over de grens. Zo worden grenzen geslecht.

Tenslotte: KBvG en SNG overleggen met de collega's in België hoe aan gerechtsdeurwaarders in beide landen over en weer GBA-informatie gevraagd zou kunnen worden. Daarnaast wordt er ook van gedachten gewisseld over mogelijke e-uitwisselingen in het kader van de Europese betekenisverordening.

*Douwe Struiksma,
voorzitter SNG*

Koersverlegging

door prof. mr. A.W. Jongbloed

Dat de opheffing van conservatoire beslagen in kort geding voor problemen kan zorgen was al bekend. Een recente Hoge Raad-uitspraak betekent dat de gedaagde in kort geding zich met hand en tand moet verzetten tegen opheffing bij constitutionele uitspraak c.q. zekerheidstelling moet eisen. In dit artikel wordt betoogd dat rechters hun koers moeten verleggen en uitspraken minder (snel) uitvoerbaar bij voorraad moeten verklaren en meer zekerheidstelling moeten vragen.

VAN 1995

In een baanbrekende uitspraak van 20 januari 1995, NJ 1995, 413 (Culimer/Smokehouse) heeft de Hoge Raad de mogelijkheid erkend dat een beslag door de rechter wordt opgeheven bij constitutionele uitspraak die uitvoerbaar bij voorraad wordt verklaard. Voordien was het gebruik dat de beslaglegger werd bevolen het gelegde beslag binnen een zekere periode op te heffen op verbeurte van een dwangsom.

Een baanbrekende uitspraak, want in de literatuur werd anders geoordeeld. Ik wijs op H. Oudelaar, *Civielrechtelijke executiegeschillen*, prft. Leiden 1992, p. 334 e.v. Zo oordeelde Van Rossem-Cleveringa, artikel 478, aantekening 2, (voor het derdenbeslag) dat het opheffingsvonnis bindt van de uitspraak af; tenzij de uitspraak zelf een later tijdstip, bijv. dat waarop zij in kracht van gewijsde gaat, aanwijst. Een en ander berustte op de opvatting dat de opheffing eerst werkt als het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, tot moeilijkheden waar snelle terzijdestelling van het beslag voor de geëxecuteerde van het grootste belang is. Overigens wilde Cleveringa van uitvoerbaarverklaring bij voorraad van een vonnis tot opheffing van een beslag niets weten, omdat er zijns inziens aan een dergelijk vonnis niets ten uitvoer valt te leggen (a.w., p. 1111) en hij werd daarin bijgevallen door Oudelaar, a.w., p. 336.

Zoals al duidelijk werd oordeelde de Hoge Raad echter in deze uitspraak anders en hield voor de werking van de opheffing van een beslag door de rechter vast aan de hoofdregel zoals die normaliter voor rechterlijke uitspraken geldt: de nieuwe rechtstoestand neemt in beginsel eerst een aanvang met het in kracht van gewijsde gaan van de desbetreffende uitspraak. Daaraan werd echter toegevoegd dat de rechter de opheffing van het beslag op de voet van (thans) artikel 233 Rv uitvoerbaar bij voorraad zou kunnen verklaren. Als de rechter daartoe overging, gold het beslag als opgeheven vanaf de uitspraak van de desbetreffende uitspraak, maar (uiteraard) stond de opheffingsuitspraak, zolang deze niet in kracht van gewijsde was gegaan, bloot staat aan vernietiging na aanwending van een gewoon rechtsmiddel. Daarbij werd aangenomen dat als een bij voorraad uitvoerbare opheffingsuitspraak in hoger beroep werd vernietigd, het beslag door de vernietigende uitspraak herleefde en dat tussentijds tot stand gekomen veranderingen

in de rechtstoestand van het desbetreffende goed door de beslagcrediteur moesten worden geëerbiedigd.¹

Al met al kan worden gezegd dat Hoge Raad en doctrine via verschillende wegen tot een gelijkloidend resultaat kwamen en toen men van de eerste commotie was gekomen, bleek de uitspraak minder 'revolutionair' dan aanvankelijk werd gedacht, omdat die op de hoofdregel 'een rechterlijke uitspraak werkt als deze in kracht van gewijsde is gegaan, tenzij de uitspraak uitvoerbaar bij voorraad is verklaard' kon worden gebaseerd.

EN 1996

Een jaar later wees de Hoge Raad een uitspraak die in nauw verband staat met de hiervoor genoemde beslissing: HR 23 februari 1996, NJ 1996, 434 (DKHB/Kivo).

In het kader van deze bijdrage is allereerst van belang dat door de Hoge Raad wordt uitgemaakt dat een beslag dat bij uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis is opgeheven, door vernietiging in hoger beroep van dat vonnis herleeft, met dien verstande dat wijzigingen in de rechtstoestand van het beslagen goed in de periode tussen de opheffing en de vernietiging moeten worden geëerbiedigd. Indien echter het vonnis waarbij het beslag is opgeheven, niet uitvoerbaar bij voorraad is verklaard, en van het vonnis tijdig hoger beroep is ingesteld, behoudt het beslag zijn werking tot het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, waarna de rechtstoestand dat het beslag als opgeheven heeft te gelden, intreedt (vgl. HR 20 januari 1995, NJ 1995, 413, Smokehouse/Culimer). Wordt het vonnis vernietigd, dan blijft het beslag zonder onderbreking van kracht. Betreft het een beslag op een registergoed, dat bij uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis is opgeheven, waarna de inschrijving van het beslag in de openbare registers op de voet van artikel 513a Rv is doorgehaald, dan moet in geval van vernietiging van het vonnis de in de laatste volzin van artikel 33 lid 2 Fw voor een vergelijkbaar geval gegeven regel analogisch worden toegepast: de herleving van het beslag vervalt, indien niet binnen veertien dagen na de herleving een exploit is ingeschreven, waarbij van de herleving mededeling aan de schuldenaar is gedaan.²

... VIA 2000 ...

De vraag of de Hoge Raad de juiste weg had ingeslagen kwam naar aanleiding van de uitspraak 26 mei 2000, NJ 2001, 388; JOR 2000/203 (Aruba/Boeije) weer aan de orde. Boeije had twee op Aruba gelegen onroerende goederen gekocht van een zekere Mahu, die Aruba met achterlating van aanzienlijke belastingsschulden had verlaten. In verband met de levering had Mahu Boeije een blanco volmacht verstrekt, waarin was vermeld dat laatstgenoemde de koopprijs al had voldaan. Echter in verband met diens belastingsschulden legde de Ontvanger op 8 maart 1996 ten laste van Mahu executoriaal beslag op deze percelen. Kort gezegd werd eerst in kort geding bij beslissing uitvoerbaar bij voorraad Aruba bevolen het beslag op te heffen, wat ook gebeurde. Vervolgens heeft Boeije gebruikmakend van de door Mahu verstrekte volmacht de onroerende goederen op 18 juni 1996 aan zichzelf doen leveren. Daarna vernietigde het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba die uitspraak voorzover de opheffing van het

beslag was bevolen, waarop in de visie van Aruba het beslag herleefde en Boeije niet kon leveren aan een derde. Boeije dagvaardde Aruba en vorderde op basis van onrechtmatige daad een uitvoerbaar bij voorraad verklaard bevel tot opheffing van het (herleefde) beslag op de onroerende goederen. Het Hof oordeelde in hoger beroep dat de overdracht van de onroerende zaken door Mahu aan Boeije, geschied in de periode tussen de opheffing van het beslag en de vernietiging van het vonnis waarbij de opheffing werd bevolen, door de Ontvanger moest worden geëerbiedigd, want de onroerende zaken waren door de overdracht aan Boeije, uit het vermogen van de beslagdebiteur Mahu geraakt, zodat het beslag daarop niet kon herleven. De Hoge Raad verwierp op 26 mei 2000, NJ 2001, 388 het ingestelde cassatieberoep onder verwijzing naar HR 23 februari 1996, NJ 1996, 434 (DKHB/Kivo) en HR 20 januari 1995, NJ 1995, 413 (Culimer/Smokehouse).

De beslissing berust op twee gronden: (a) een andere opvatting zou in strijd zijn met de door het stelsel van openbare registers beoogde rechtszekerheid, nu derden bij gebreke van publicatie van het (herleefde) beslag in de openbare registers hiervan ten tijde van de beschikking niet op de hoogte konden zijn en (b) de rechter kan de voorwaarde van zekerheidstelling verbinden aan zijn uitspraak om het nadeel dat de beslaglegger kan lijden ter zake van het aldus illusoir worden van verhaalsmogelijkheden.

Hoe dan ook wekt de uitspraak³ de nodige bevreemding. De Hoge Raad heeft echter een weg gekozen waarbij de beslagene in bescherming wordt genomen en het risico geheel bij de beslaglegger gelegd. Indien de beslaglegger achteraf gezien toch terecht beslag had gelegd, is de kans groot dat zijn beslagobject inmiddels is verdwenen en hij – deze uitspraak is er een fraai voorbeeld van – met lege handen staat. Al met al betekent het dat de beslaglegger-appellant die in het gelijk wordt gesteld in een slechtere positie verkeert dan de doorsnee appellant die in het gelijk wordt gesteld. Voor deze laatste geldt dat de vernietiging van het vonnis erin resulteert dat het vonnis in eerste aanleg geacht wordt nooit te zijn geweest, maar eerstgenoemde blijft geconfronteerd worden met de (voor hem kwalijke) gevolgen van het opheffingsvonnis.

... NAAR 2008.

Inmiddels heeft de Hoge Raad op 5 september 2008, NJ 2009, 154, JBPr 2008/52 (Forward/Huber c.s.) de ingezette lijn doorgetrokken in een zaak waarbij de in beslag genomen onroerende zaak werd doorverkocht terwijl daarop beslag rustte!

In cassatie wordt door Forward er over geklaagd dat het hof heeft miskend dat in een situatie als de onderhavige, waarin achtereenvolgens sprake is van

- (a) conservatoir beslag op een onroerende zaak,
  - (b) levering van die onroerende zaak ten tijde van het beslag aan derden en
  - (c) uitvoerbaar bij voorraad verklaarde opheffing van dat beslag door de voorzieningenrechter gevolgd door doorhaling van het beslag bij het kadaster,
- wel degelijk sprake is van een wijziging in de rechtstoestand van die beslagen onroerende zaak die in de weg staat aan de

latere herleving van het beslag als gevolg van vernietiging van het oordeel van de voorzieningenrechter en alsnog afwijzing van de vordering tot opheffing van het beslag in hoger beroep. De Hoge Raad acht dit middel gegrond en oordeelt dat een vervreemding van het beslagobject in weerwil van het beslag niet tegen de beslaglegger kan worden ingeroepen, maar dat deze beperking vervalt met de opheffing van het beslag, welke opheffing een wijziging in de rechtstoestand teweegbrengt, hierin bestaande dat de derdeverkrijger de eigendom van het beslagobject vrij van beslag verkrijgt en de vervreemding wél tegen de beslaglegger kan inroepen.

Dan volgt voor eisers tot cassatie toch nog een domper: de gegrondheid van het middel leidt evenwel niet tot cassatie, nu de bestreden overweging ten overvloede is gegeven.

De uitspraak is ook van belang omdat duidelijk wordt hoe de blokkerende werking van een beslag moet worden opgevat. Het lijkt er op dat de Hoge Raad in deze uitspraak voor de opvatting 'beslag heeft zaaksgevolg' kiest.⁴

BEZWAREN TEGEN DE UITSPRAAK

Hierboven is aangegeven dat conform HR 20 januari 1995, NJ 1995, 413 (Culimer/Smokehouse) de rechter de mogelijkheid heeft een voorziening te treffen door bij zijn vonnis waarbij hij het beslag opheft aan de uitvoerbaarheid bij voorraad de voorwaarde te verbinden dat tot een door hem te bepalen bedrag zekerheid wordt gesteld. Blijkens de uitspraak uit 2008 geldt dat ongeacht of het beslagen goed op het moment van de opheffing al dan niet is vervreemd. Daarnaast kan de rechter het beslag opheffen, maar de uitspraak niet uitvoerbaar bij voorraad verklaren. In de praktijk levert dat problemen op.

Uit deze uitspraak blijkt dat opheffing van een beslag bij een uitvoerbaar bij voorraad verklaarde uitspraak in een geval waarin het beslagen goed reeds vóór de opheffing is vervreemd, vergaande consequenties heeft en dat de opheffing de facto onomkeerbaar is. Want een eventuele vernietiging van de uitspraak houdende de opheffing in hoger beroep leidt niet tot een herleving van het beslag in al zijn facetten, omdat een wijziging in de rechtstoestand moet worden geëerbiedigd.

In gevallen als deze moet de beslaglegger heel alert zijn in het kort geding waarin de opheffing wordt gevorderd en betogen dat ofwel de uitvoerbaarheid bij voorraad aan de uitspraak moet worden onthouden dan wel dat aan de opheffing de voorwaarde van zekerheidstelling moet worden verbonden. Maar ook de kortgedingrechter moet op zijn hoede zijn en zich realiseren welke consequenties zijn uitspraak kan en zal hebben. Is het echter reëel te veronderstellen dat de kortgedingrechter dit kan c.q. zal doen? Uit de eerste (voorlopige) resultaten van een onderzoek van het Molengraaff instituut⁵ blijkt dat veel voorzieningenrechters zich bij de verlovverlening laten leiden door de gedachte dat zonodig opheffing in kort geding kan plaatsvinden alsook dat als een dergelijke procedure plaatsvindt de bewijslast voor de opheffing conform de hoofdregel van bewijsrecht op de beslagene rust die de procedure aanspant: wie stelt moet bewijzen (vgl. art. 150 Rv)⁶ en de behandelend rechter in het achterhoofd heeft dat de beslaglegger zo nodig aansprakelijk kan zijn uit hoofde van onrechtmatige daad.⁷

Zal het er in de praktijk niet op neer komen dat in gevallen waarin de beslagdebiteur het beslagen goed in weerwil van het beslag heeft vervreemd en derhalve geen blijk geeft van de beste bedoelingen, de beslaglegger steeds achter het net zal vissen?

OPLOSSINGEN?

De 'ellende' is begonnen met de uitspraak van 20 januari 1995, NJ 1995, 413 (Smokehouse/Culimer) waarbij de Hoge Raad de mogelijkheid erkende dat een beslag door de rechter wordt opgeheven bij constitutionele uitspraak die uitvoerbaar bij voorraad wordt verklaard. Aldus kan een beslag direct en automatisch worden opgeheven door de rechter. Dat kan verstrekkende gevolgen hebben. Weliswaar kan de rechter zekerheidstelling bevelen, maar dat gebeurt niet in alle gevallen. Ook al omdat rechters mogelijk overtuigd zijn van hun eigen oordeel en de kans op een andersluidend oordeel als tamelijk gering beoordelen. Daar komt bij dat zekerheidstelling niet gratis is: de bank brengt provisie in rekening voor een bankgarantie ...

Moet de wetgever bepalen dat beslagen niet bij constitutionele uitspraak kunnen worden opgeheven c.q. dat een dergelijke uitspraak niet uitvoerbaar bij voorraad wordt verklaard? Dat is een te vergaande maatregel, want in de praktijk bestaat behoefte aan die mogelijkheid. Het komt me voor dat de (vele?) gevallen waarin dit aan de orde is en een en ander zonder problemen verloopt niet in de openbaarheid komen. Het zijn de (naar ik aanneem betrekkelijk spaarzame) gevallen waarin het mis gaat die de aandacht trekken. Wetgeving te maken voor een dergelijk gering aantal gevallen loont niet de moeite en 'vervuilt' het systeem.

Rechters zouden echter wel goed moeten bedenken of hun uitspraak uitvoerbaar bij voorraad moet worden verklaard. Als dat niet het geval is, heeft degene die in het ongelijk wordt gesteld de mogelijkheid de zaak alsnog aan de appelrechter voor te leggen, waar het hoger beroep de tenuitvoerlegging schorst. Ook zou vaker zekerheidstelling moeten worden geëist. Het is juist dat daar kosten aan zijn verbonden, maar die kosten gaan op in de schadevergoeding die moet worden betaald als ten onrechte beslag is gelegd.

Ook moeten bepaalde rechterlijke vooronderstellingen worden bijgesteld. Als ik het wel heb, verleent een voorzieningenrechter soms verlof met in het achterhoofd de gedachte: als het beslag vexatoir of te belastend is, kan een opheffingskortgeding worden aangespannen op grond van artikel 705 Rv. Bovendien zou degene die ten onrechte of voor een te hoog bedrag beslag legt aansprakelijk zijn.

Maar wordt een dergelijk opheffingskortgeding aangespannen, dan rust de bewijslast op degene die opheffing wenst: de beslagene. In zekere zin is dat de omgekeerde wereld. De beslaglegger verkrijgt het verlof na een marginale toetsing door de voorzieningenrechter. Het ligt naar mijn mening veel meer voor de hand dat als de beslaglegger aannemelijk maakt (wat dus minder sterk is dan: bewijst) dat het beslag vexatoir of belastend is, de beslaglegger moet bewijzen dat het beslag gehandhaafd moet worden.

En dat degene die ten onrechte of voor een te hoog bedrag be-

slag legt schadeplichtig is, valt in de praktijk mee of tegen (het is maar hoe je het bekijkt). Wordt ten onrechte beslag gelegd, dan is er sprake van een onrechtmatige daad. Hoeveel de schade bedraagt, vergt in de regel een nieuwe procedure. De beslagene moet weer kosten maken en afwachten of die kosten te verhalen zullen zijn. Daar komt een psychologisch element bij: er zijn maar weinigen⁸ die er een genoegen in scheppen te procederen; in de regel vindt men het voeren van een procedure emotioneel belastend en kan dit persoonlijke verhoudingen onder druk zetten.

De Hoge Raad heeft echter een weg gekozen waarbij de beslagene in bescherming wordt genomen en het risico geheel bij de beslaglegger gelegd. Indien de beslaglegger achteraf bezien toch terecht beslag had gelegd, is de kans groot dat zijn beslagobject inmiddels is verdwenen en hij – deze uitspraak is er een fraai voorbeeld van – met lege handen staat. Een verklaring voor deze kennelijke belangenafweging in het voordeel van de beslagene geeft de Hoge Raad niet. Weliswaar heeft hij in eerdergenoemd arrest Culimer/Smokehouse bepaald dat dit risico kan worden voorkomen doordat de rechter bij zijn vonnis waarbij hij het beslag opheft aan de uitvoerbaarheid bij voorraad de voorwaarde verbindt dat zekerheid wordt gesteld, maar de beslaglegger is dan afhankelijk van de bereidwilligheid van de rechter, die het beslag juist (achteraf bezien: ten onrechte) opheft.

Daarnaast zou de eerbiediging van de verkregen rechter beperkt kunnen worden als de derde die een recht op het (inmiddels niet meer beslagen) goed heeft verkregen niet te goeder trouw was, oftewel ervan op de hoogte was dat het goed nog onderwerp van een procedure was. Dat zou een inperking inhouden van de regel van HR 26 mei 2000, NJ 2001, 388; JOR 2000/203 (Aruba/Boeije) en het zou ook betekenen dat in situaties als bedoeld in HR 5 september 2008, NJ 2009, 124 (Forward/Huber c.s.), waarin werd verkocht terwijl het beslag er lag, die bescherming niet bestaat.

AFRONDING

De door de Hoge Raad uitgezette koers kan niet op ieders bijval rekenen. Tjittes⁹ meent dat het tijd is voor een herwaardering van het belang van de debiteur; hij pleit in een redactionele kanttekening onder verwijzing naar De Ruijterij/MBO-Ruiters voor een regeling waarbij het beslag wordt opgeheven, tenzij de beslaglegger zijn vordering summierlijk aannemelijk maakt. Thoe Schwartzenberg komt naar aanleiding van het arrest Bijl/Van Baalen tot de conclusie dat de beslaglegger in alle opzichten betere kansen heeft zijn beslag te laten voortbestaan dan de beslagene om opheffing te verkrijgen. Onlangs merkte Jansen naar aanleiding van ditzelfde arrest op dat de beslagene in een steeds moeilijker positie wordt geplaatst. Te noemen valt ook Advocaat-Generaal Huydecoper die stelt dat Nederland voor buitenlanders als een beslagparadijs geldt en dat daar nodig iets aan gedaan moet worden.

Al met al is mijn conclusie op grond van het bovenstaande dat de beslagene een betere bescherming verdient en ik hoop dat de Hoge Raad zijn koers verlegt.

- 1 Vgl. het toenmalige standaardwerk Meijers-Vermeulen, *Het kort geding*, Zwolle 1967, nr. 103 en p. 241.
- 2 Daarnaast maakte de Hoge Raad een einde aan een ander twistpunt, namelijk omtrent de exclusieve werking van art. 705 Rv: niet alleen de rechter die het beslagverlof heeft gegeven kan het beslag (doen) opheffen. Vgl. *Parlementaire Geschiedenis Wijziging Rv e.a.w.*, Kluwer Deventer 1992, p. 313.
- 3 Voor HR 20 januari 1995, NJ 1995, 413 (Smokehouse/Culimer) en HR 23 februari 1996, NJ 1996, 434 (DKHB/KIVO) geldt hetzelfde.
- 4 Advocaat-Generaal Wesseling-van Gent merkt in haar conclusie voor HR 20 februari 2009, RvdW 2009, 322 (Ontvanger/De Jong q.q) onder verwijzing naar HR 5 september 2008, op ???? Daarmee lijkt mij het pleit ten gunste van de opvatting over het zaaksgevolg beslecht.'
- 5 Zie M. Meijsen-Tierates, 'Onderzoek naar het opheffingskortgeding in theorie en praktijk', *Executief* 2008, p. 2-4, en M. Meijsen-Tierates, 'De praktijk van de beoordeling van verzoekschriften tot het verlenen van verlof tot het leggen van conservatoir beslag', *Praktisch Procederen*, 2008, p. 165-170.
- 6 Zie bijvoorbeeld HR 25 november 2005, NJ 2006, 148 (Rohde Nielsen/De Donge).
- 7 Zo lijkt de hoofdregel te zijn blijkens o.a. HR 13 januari 1995, NJ 1997, 366 (Ontvanger/Bos) en HR 11 april 2003, NJ 2003, 440 (Hoda/Mondi). Uit HR 5 december 2003, NJ 2004, 150 (Kranenburg/ Kranenburg) blijkt echter dat indien de vordering slechts gedeeltelijk wordt toegewezen, dit niet tot gevolg heeft dat het beslag ten onrechte is gelegd. Of de beslaglegger aansprakelijk is, moet worden beoordeeld aan de hand van de criteria die gelden voor misbruik van recht.
- 8 Advocaten en gerechtdeurwaarders buiten beschouwing gelaten.
- 9 R.P.J.L. Tjittes, 'Eerder opheffing van conservatoir beslag!', *RMThemis* 2002, p. 65-66.

Over wetgeving

principes, paradoxen en praktische beschouwingen

Over wetgeving gaat over de lusten en lasten van wetgeving. Het gaat over de redenen waarom er wetten gemaakt worden en waarom er zoveel van zijn, over de werking van wetten, over de Europese Unie als relatief nieuwe wetgever en over de paradoxen van wetgeving (mensen hebben een hekel aan regels, maar zijn er ook dol op).

De *Staatscourant* (2008, 33, p. 5) over de eerste druk van *Over wetgeving*:

'(...) een complete studie over alles wat met wetten en regels te maken heeft.'

ISBN: 978 90 12 38136 9

Prijs: €36,84

Auteurs: prof. dr. G.J. Veerman
en mr. S.R. Hendriks-de Lange

Voor een volledig overzicht van al onze uitgaven kijkt u op www.sdu.nl

Bestel via www.sdu.nl of bel (070) 378 98 80

Onze uitgaven zijn ook verkrijgbaar via de boekhandel.

Sdu UITGEVERS

Het beslagmoment bij een beslag op roerende zaken

door mevrouw mr. M. Bernardt¹

In het Nieuws van de Week werd onlangs onderstaand krantenbericht opgenomen:

“Een deurwaarder aan de deur die zegt dat er beslag op de auto is gelegd. Menigeeen neemt dat direct aan en laat het wel uit zijn hoofd om het voertuig snel te verkopen. Maar volgens advocaat J. Spruijt is dat een stukje ‘Zeeuwse folklore’ en heeft de mededeling van de deurwaarder geen enkele rechtsgeldigheid. Dat stelde hij gisteren bij de politierechter in Middelburg. En hij kreeg ook nog eens gelijk van de politierechter, die prompt zijn 38-jarige cliënte uit Krabbendijke vrijsprak van onttrekking uit een boedel. De vrouw verkeerde in een echtscheidingsprocedure toen op 6 juni de deurwaarder aanbelde met de mededeling dat er beslag was gelegd op de auto. En, o wee als ze hem zou verkopen! Drie dagen later kwam de schriftelijke mededeling van het beslag, en toen bleek dat de vrouw de wagen verkocht had. “Mevrouw wist dat er beslag was gelegd en toch heeft ze dat genegeerd”, vond de officier van justitie. Ze eiste een taakstraf van honderd uur. Ter plekke kreeg ze van de raadsman een lesje in het burgerlijke recht, dat er op neerkwam dat een deurwaarder kan aanzeggen wat hij wil, maar als er niets zwart op wit staat, mist het elke rechtsgrond. De rechter gaf de advocaat daarin gelijk.”

De vraag die in bovenstaande zaak beantwoord moest worden, is de vraag naar het beslagmoment bij een beslag op roerende zaken. Het moment waarop beslag is gelegd is belangrijk voor de bepaling of de rechthebbende beschikkingsbevoegd is om over zijn/haar roerende zaken te beschikken.

Artikel 443 lid 1 Rv bepaalt dat “de deurwaarder dadelijk, of uiterlijk op de volgende dag zal overgaan tot de meer bijzondere aanduiding der zaken die hij in beslag neemt, en deze op het door hem daarvan onverwijld op te maken proces-verbaal nauwkeurig zal beschrijven met opgave van hun getal, gewicht en maat overeenkomstig hun aard. Het proces-verbaal wordt binnen drie dagen na de inbeslagneming betekend aan de geëxecuteerde en, als er een bewaarder is, ook aan deze.”

Volgens mr. F.M.J. Jansen² zijn er drie mogelijkheden om het beslagmoment aan te duiden:

1. het beslag is gelegd op het moment waarop de deurwaarder aan de geëxecuteerde mededeelt dat hij het beslag legt;
2. het beslag is gelegd op het moment waarop de deurwaarder het procesverbaal van beslag ondertekent;
3. het beslag is gelegd op het moment dat de deurwaarder een afschrift van het procesverbaal aan de geëxecuteerde overhandigt.

Jansen kiest niet voor de eerste mogelijkheid omdat volgens hem de mondelinge aanzegging niet beslissend kan zijn nu de wet een exploit van beslaglegging als constitutieve factor eist, zie artikel 440 lid 1 Rv “Het beslag wordt gelegd bij een exploit van een deurwaarder dat behalve de gewone formaliteiten...”

Jansen kiest voor de tweede mogelijkheid. Volgens hem volgt dat ook uit artikel 440 lid 1, dat zegt dat “Het beslag wordt gelegd bij een exploit ...”. Na ondertekening van het beslagexploit door de deurwaarder en eventuele getuigen is het beslag gelegd. Hij stelt dat het beslagexploit een constitutief vereiste is voor het beslag en na ondertekening van het beslagexploit is dit vereiste bereikt.³

De derde mogelijkheid acht Jansen niet van toepassing omdat in de wet het beslag en de betekening van het beslag gescheiden handelingen zijn, zoals ook uit de laatste zin van artikel 443 Rv blijkt: “het procesverbaal wordt binnen drie dagen na de inbeslagneming betekend aan de geëxecuteerde en, als er een bewaarder is, ook aan deze.”

Uit deze zinsnede blijkt duidelijk dat de inbeslagnaming vooraf gaat aan de betekening van het beslagexploit aan de geëxecuteerde en dat dit gescheiden handelingen zijn.

De tekst van de wet gaat ervan uit dat de gerechtsdeurwaarder het beslag legt en dat hij daarop onverwijld een procesverbaal opmaakt van het beslag en dit procesverbaal betekent de gerechtsdeurwaarder vervolgens binnen drie dagen aan de geëxecuteerde.

Volgens de wet is het niet noodzakelijk dat de gerechtsdeurwaarder ‘tijdens’ het beslag het procesverbaal opmaakt. De gerechtsdeurwaarder dient ‘onverwijld’ het procesverbaal op te maken. Het beslag is dan echter reeds gelegd, zo blijkt uit de wet. Hoewel artikel 440 Rv bepaalt dat het beslag geschiedt bij exploit, stelt artikel 443 Rv dat het beslag reeds eerder gelegd is dan het exploit is opgemaakt. Dit blijkt ook uit het exploit dat de gerechtsdeurwaarder opmaakt. Hij stelt in dat exploit bijvoorbeeld niet op de zesde januari tweeduizendnegen om 16.50 onverwijld het proces verbaal van beslag opmaakt dat hij op de vijfde januari tweeduizendnegen bij de geëxecuteerde heeft gelegd. In de authentieke akte, wanneer deze dan ook is opgemaakt, maakt de gerechtsdeurwaarder het procesverbaal op waaruit blijkt dat hij op de vijfde januari tweeduizendnegen bij de geëxecuteerde in beslag heeft genomen. Dat het beslag bij exploit dient te geschieden is om een authentieke akte op te maken die dwingend bewijs oplevert. De gerechtsdeurwaarder heeft drie dagen de tijd om dit procesverbaal te betekenen. Indien wordt aangenomen dat het beslag pas is gelegd op het moment van deze betekening, zou het beslagmoment gedurende langere tijd onduidelijk zijn en dat kan niet de bedoeling van de wetgever zijn geweest.

Hoewel de gerechtsdeurwaarder het procesverbaal onverwijld dient op te maken, is er geen tijd in de wet aangegeven waarbinnen ‘onverwijld’ nog kan plaatsvinden. Dit kan dan binnen de drie dagen die de gerechtsdeurwaarder heeft om het procesverbaal van beslag te betekenen aan de geëxecuteerde. Het ligt niet in de lijn van het wettelijke systeem om het opmaken van het procesverbaal als beslagmoment aan te duiden. Dit

zal met name bij een conservatoir beslag op roerende zaken een probleem geven waar artikel 443 Rv van overeenkomstige toepassing is verklaard in (of via) artikel 712 Rv. Het conservatoir beslag is bedoeld als bewarende maatregel, maar ook hier dient de gerechtsdeurwaarder onverwijld het procesverbaal van beslag op te maken. Deze regeling is echter bedoeld om roerende zaken zonder vonnis in beslag te nemen als bewarende maatregel om zich in de toekomst te kunnen verhalen zodra het vonnis verkregen is. Indien het opmaken van het procesverbaal van beslag dan het beslissende beslagmoment is, kunnen de zaken tussen de mededeling van het beslag en de ondertekening van het procesverbaal van beslag vervreemd worden. Dit druist in tegen het wettelijk systeem om de beslaglegger de zekerheid te bieden om bewarende maatregelen te nemen. Deze redenering is van overeenkomstige toepassing bij de executoriale variant. Hoewel men gewoonlijk andersom redeneert.

De uitspraak zoals beschreven in bovenaangehaald krantenbericht is mijns inziens niet juist omdat de rechter de beschikingsbevoegdheid niet van het beslagmoment laat afhangen zoals artikel 453a Rv bepaalt, maar van de betekening van het procesverbaal van beslag aan de geëxecuteerde. Zoals boven aangegeven, maakt de wet duidelijk dat dit twee aparte handelingen zijn. Artikel 453a Rv stelt uitdrukkelijk dat: "Een vervreemding, bezwaring, onderbewindstelling of verhuring van de zaak, tot stand gekomen nadat deze in beslag genomen is, niet tegen de beslaglegger kan worden ingeroepen".

Het tijdstip waarop het procesverbaal van beslag wordt opgemaakt is niet het beslagmoment. In het procesverbaal beschrijft men het beslag dat daarvoor reeds gelegd is. Het beslagmoment is het tijdstip waarop de gerechtsdeurwaarder in de woning de roerende zaken in beslag neemt. Dit is het feitelijke beslagmoment. Op het moment dat de gerechtsdeurwaarder de geëxecuteerde of een vertegenwoordiger van de geëxecuteerde spreekt, zegt hij niet dat hij later beslag zal gaan leggen. Neen, hij deelt mee dat hij op dat moment beslag legt. Het procesverbaal dat vervolgens onverwijld wordt opgemaakt, is een vastlegging van het beslag dat de gerechtsdeurwaarder heeft gelegd.

Door de in beslag genomen auto na de beslaglegging te verkopen, heeft de geëxecuteerde een misdrijf gepleegd.

Artikel 198 Wetboek van Strafrecht bepaalt: "Hij die opzettelijk enig goed aan het krachtens de wet daarop gelegd beslag of aan een gerechtelijke bewaring onttrekt of, wetende dat het daaraan onttrokken is, verbergt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie".

De geëxecuteerde heeft willens en wetens en daarmee opzettelijk het goed aan het beslag onttrokken, nu zij dit heeft gedaan nadat de gerechtsdeurwaarder heeft medegedeeld dat hij beslag heeft gelegd. Die mededeling van de gerechtsdeurwaarder is hét moment waarop het beslag daadwerkelijk is gelegd. En door deze mededeling was de geëxecuteerde daarvan ook op de hoogte. Daarmee is sprake van een opzettelijke onttrekking aan een gelegd beslag.

De politierechter heeft de inwonster van Krabbendijke dus ten onrechte vrijgesproken!

- 1 Met dank aan mr. J.D. van Vlastuin, advocaat te Utrecht voor diens commentaar op een eerdere versie van dit artikel.
- 2 F.M.J. Jansen, Beslag en executierecht, W.E.J. Tjeenk Willink Zwolle, 1990, p 53
- 3 Zie ook het commentaar van Jansen in Groene Kluwer Burgerlijke Rechtsvordering, art.440, aant. 2, alsmede art. 443 aant. 4, suppl. 194, september 1990.

Zekerheid voor alles

Anders dan in ons land is in Duitsland de Gerichtsvollzieher volledig ambtenaar, in dienst van de staat en met een door de overheid vastgesteld takenpakket. Plannen om dat te wijzigen zijn er wel geweest, maar zijn op veel verzet gestuit. Voorzitter Walter Gietmann van de Gerichtsvollzieher bund ziet dan ook weinig toekomst voor de deurwaarder-ondernemer in Duitsland.

Het kantoor van Walter Gietmann is gevestigd in Krefeld, dichtbij de Nederlandse grens. Maar ook al is Nederland maar een steenworp afstand verwijderd, Gietmann leeft althans beroepsmatig in een compleet andere wereld. "Gerechtsdeurwaarders in Duitsland verschillen in grote mate van de Nederlandse deurwaarders", zegt Gietmann. "In Duitsland zijn gerechtsdeurwaarders ambtenaren die betaald worden door de staat. Ze zijn weliswaar verbonden aan een Amtsgericht, maar houden zelf kantoor en hebben eigen personeel in dienst. Daarnaast is er een groot verschil in het takenpakket. Waar Nederlandse gerechtsdeurwaarders incassowerkzaamheden mogen verrichten en als enige bevoegd zijn tot het doen van ambtshandelingen, mogen Duitse gerechtsdeurwaarders geen incassowerkzaamheden verrichten en wordt een deel van de ambtshandelingen verricht door de zogeheten 'Rechtspfleger'. Dit zijn een soort justitieel medewerkers met een semi-juridische status, aangesteld bij de Amtsgerichten voor de aanvragen van dwangbevelen en het leggen van derdebeslagen.

Ook onroerend goed zaken worden afgehandeld door de Rechtspfleger. Kortom, het aantal handelingen dat door ons wordt verricht blijft daarmee duidelijk beperkt."

Met 'ons' bedoelt Gietmann de ongeveer 3400 leden van de Gerichtsvollzieherbund – een vereniging waarvan het lidmaatschap overigens niet verplicht is en die volgens een systeem van 'kamers' is georganiseerd per Bundesland. Dat relatief beperkte aantal komt voort uit het feit dat er niet meer werk is voor de gerechtsdeurwaarders, zegt Gietmann. "In het verleden is wel voorgesteld om het fenomeen Rechtspfleger af te schaffen, of tenminste de geldvorderingen door de gerechtsdeurwaarders te laten afhandelen. Maar aangezien er in Duitsland gemiddeld 16 miljoen vorderingen per jaar zijn, zouden er dan veel meer gerechtsdeurwaarders moeten worden aangesteld. En tja, meer deurwaarders opleiden kost geld en daarom kiest de Duitse overheid ervoor het huidige systeem te behouden. Daarnaast hebben de Rechtspfleger natuurlijk sterk gelobbyd voor het behoud van hun werkzaamheden."

TERUGLOOP IN WERK

Toch lijden de Duitse gerechtsdeurwaarders niet erg onder hun beperkte manoeuvreerruimte, zegt Gietmann. "Er bestaat onder de gerechtsdeurwaarders steeds minder animo voor een 'Systemwechsel', ofwel een ingrijpende herziening van het systeem. Duidelijk is dat zolang de Rechtspfleger zijn status behoudt, er de facto te weinig speelruimte is om als ondernemer succesvol te kunnen zijn. Daarnaast willen velen hun financiële zekerheid behouden – niet onbelangrijk in deze tijden. Bovendien is er de laatste jaren sprake van een terugloop in de hoeveelheid werk. Veel opdrachtgevers van incassobureaus stellen namelijk een maximum aan het bedrag aan kosten dat gemaakt mag worden. Als gevolg daarvan belanden steeds minder zaken bij de rechter en dus bij de gerechtsdeurwaarder. Bovendien is de regeling met betrekking tot het Privatinsovenz, onze variant op jullie moratorium, uitgebreid. Deurwaarders mogen niets meer doen als het Privatinsovenz wordt uitgesproken en dat komt steeds vaker voor. Ik schat dat op dit moment minder dan 30% van de beroepsgroep voor het instellen van het vrije beroep voor de gerechtsdeurwaarder is. En zolang de staat niet bereid is het takenpakket voor de deurwaarders uit te breiden, zal dit niet veranderen." Maar zelfs al zouden de gerechtsdeurwaarders en masse voorstander zijn van het vrije beroep, dan nog zou er nog een lange weg te gaan zijn, weet Gietmann. "Ook de Duitse staat heeft nogal wat voorbehouden. Op dit moment staat namelijk in de Duitse grondwet dat dagvaardingen enkel door ambtenaren uitgebracht kunnen worden. Als gerechtsdeurwaarders zelfstandig ondernemer worden, zou dus een grondwetswijziging nodig zijn om deurwaarders hun werk te kunnen laten doen. Daarnaast is de overheid bang dat de kosten voor de debiteur zullen stijgen. Nu wordt het salaris van de gerechtsdeurwaarder nog betaald door de staat, uit de belastingen. Hierdoor kunnen de kosten voor de debiteur beperkt gehouden worden."

ONMISBAAR

Los van dit alles is ook de werkwijze van de Duitse gerechtsdeurwaarder sterk verschillend van zijn Nederlandse evenknie. Gietmann pakt een velletje stickers dat gebruikt wordt bij beslagleggingen. "Op alle goederen waarop beslag wordt gelegd, wordt een sticker geplakt. Deze sticker wordt wel 'der Kuckuck' genoemd. Daaruit is de bijnaam 'Kuckuckskleber' voortgekomen. In het Nederlandse wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is in artikel 447 duidelijk aangegeven op welke goederen geen beslag mag worden gelegd. In Duitsland bestaat zo'n duidelijke regel niet. Echter, omdat de bescherming van debiteuren tegen executieverkopen erg hoog is, worden meer goederen dan in Nederland gezien als onmisbaar. IJskasten worden bijvoorbeeld niet in beslag genomen en als een deurwaarder besluit beslag te leggen op een mooi televisietoestel, is hij verplicht er een goedkopere televisie voor in de plaats te zetten. Want in Duitsland is ook een televisietoestel onmisbaar." Zelf ziet hij als grootste nadeel van het openbaar ambtenaar zijn de bureaucratie. "Elk gerechtsdeurwaarderskantoor wordt, afhankelijk van de staat van dienst, twee tot vier keer per jaar bezocht door een Prüfungsbeambte van het Landesgericht. Die controleert de bedrijfsvoering, de financiën, de administratie en de snelheid van afhandeling van dossiers. We moeten voldoen aan zeer complexe en zeer uitgebreide regelgeving. Om dat allemaal te kunnen controleren zijn er uiteraard enorm veel formulieren nodig die ingevuld moeten worden. Zo moeten debiteuren op een formulier hun hele vermogen beschrijven, zodat duidelijk is waarop verhaal mogelijk is. Maar voor onroerend goed en levensverzekeringen zijn er weer aparte formulieren, en voor handelaren ook. Daarnaast zijn we verplicht ten minste drie keer per week een spreekuur te houden, ook al werken veel gerechtsdeurwaarders hier van huis uit. Dan moet je met een aantal collega's bijvoorbeeld een zaaltje huren. Maar helaas is het in Duitsland zeer moeilijk bepaalde structuren te veranderen."

Men is er politiek erg op gebrand dat de burger goedkope toegang tot het recht moet hebben, en vrijwel elke wijziging kost geld. Ons systeem functioneert, maar ik zeg niet dat het niet beter zou kunnen."

De Gerichtsvollzieherbund is opgericht op 15 januari 1909 en viert dus dit jaar haar honderdjarige bestaan. Op 6 november 2009 zal op de universiteit van Heidelberg samen met de voorzitters van de beroepsorganisaties en -verenigingen een bijeenkomst plaatsvinden waar zowel de Duitse als de Europese wetgeving op het gebied van rechtsvordering zal worden besproken.

Flanderijn ♦ Trainingen

Weet u al wie wij zijn? Flanderijn Trainingen!

Uw partner in Permanente Educatie Trainingen.

Wij bieden u voor komend najaar de volgende trainingen aan:

Smartreading, dé unieke leesmethode om snel, efficiënt en met plezier te lezen

Datum: 8, 9 en 30 oktober 2009
Locatie: Flanderijn Trainingen Rotterdam
Tijd: 09.30 - 16.30 uur
Docent: K. van Rooijen
Investing: € 950,- p. p. ex. btw inclusief lunch en reader
PE punten: 9 (in aanvraag).

Invordering op basis van de Invorderingswet 1990

Datum: 16 en 29 oktober 2009
4 en 18 december 2009
Locatie: Flanderijn Trainingen Rotterdam
Tijd: 09.30 - 16.30 uur
Docent: A. van der Korput
Investing: € 900,- p. p. ex. btw inclusief lunch en reader
PE punten: 10 (inclusief registratie).

Algemene wet bestuursrecht 4e Tranche

Datum: 23 oktober 2009
11 december 2009
Locatie: Flanderijn Trainingen Rotterdam
Tijd: 09.30 - 16.30 uur
Docent: mr. J. Landman
Investing: € 400,- p. p. ex. btw inclusief lunch en reader
PE punten: 5 (inclusief registratie).

Presenteren ter Terechzitting

Datum: najaar 2009
Locatie: Flanderijn Trainingen Rotterdam
Tijd: 09.30 - 17.00 uur
Docent: mr. K. over de Vest
Investing: € 750,- p. p. ex. btw inclusief lunch en reader
PE punten: 3 (in aanvraag).

Bent u ook nieuwsgierig naar ons brede aanbod in trainingen, Incompany- en Coachingtrainingen?

Kijk dan op www.flanderijn-trainingen.nl of neem contact op met onze medewerkers, dan staan wij u graag te woord op 088-209 25 13.

Nieuws! Nieuws! Nieuws! Nieuws!

De Nationale Incasso Games, het evenement voor de incassomedewerker.

Wie wordt Incassomedewerker van 2009?
Benieuwd naar de games van het jaar?
Neemt u dan een kijkje op www.incassogames.nl.

gerechtsdeurwaarderskantoor

Over de Vest

Gerechtsdeurwaarderskantoor Over de Vest te Zoetermeer is een gerenommeerd kantoor, dat zich voornamelijk richt op het incasseren van vorderingen van eigen cliënten, waaronder een aantal woningcorporaties. Kwaliteit en doelgerichtheid staan bij ons hoog in het vaandel. Binnen het kantoor is er een informele werksfeer en zijn er uitstekende perspectieven. Ter versterking van ons hechte en enthousiaste team zijn wij op zoek naar:

KANDIDAAT GERECHTSDEURWAARDER

en

ERVAREN INCASSOMEDEWERKER

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met de heer H.A.M. Over de Vest
Uw sollicitaties kunt u per post of e-mail sturen naar ons kantoor.

Gerechtsdeurwaarderskantoor Over de Vest
Röntgenlaan 39 - Forum Fontanus - 2719 DX Zoetermeer

Postbus 7255 - 2701 AG Zoetermeer
t. 079 341 51 10 - f. 079 342 15 53
i. www.overdevest.nl - e. info@overdevest.nl

Juridische aspecten van mediation 4^e deel in de Mediationreeks

Hoe verhoudt mediation zich tot recht?

De meest gangbare aspecten van mediation komen aan bod. Daarnaast is er ook ruim aandacht voor klacht- en tuchtrecht en de verhouding van mediation tot andere vormen van conflictoplossing.

Helder en toegankelijk

Deze uitgave is geschreven in heldere taal en is toegankelijk voor zowel jurist als niet-jurist.

Juridische aantekening

Kennis van dit boek geeft u voldoende basis voor het verkrijgen van de juridische aantekening die vereist is voor deelname aan de mediationvoorzieningen die justitie organiseert.

15% korting bij een abonnement

Als u een abonnement neemt op deze reeks, ontvangt u alle delen met 15% korting. De nieuwe delen worden u automatisch toegestuurd.

www.sdu.nl/geschillenenbeslechting

Onder redactie van: mr. A.F.M. Brenninkmeijer,
mr. M. Pel, dr. H.C.M. Prein
Auteurs: mr. E. Schutte en mr. J. Spierdijk,
met medewerking van dr. A.F.M. Brenninkmeijer
Tweede druk ISBN: 978 90 12 11745 6
Prijis: € 31,- In abonnement: € 26,-

190-1/4

de snelste link naar uw vakgebied

Sdu UITGEVERS

Jurisprudentie Burgerlijk Procesrecht

Waarom «JBPr»

Het tijdschrift *Jurisprudentie Burgerlijk Procesrecht* is ontstaan vanuit de gedachte dat het burgerlijk procesrecht voor de praktijk van wezenlijk belang is.

Wat doet «JBPr»?

«JBPr» biedt u een selectie aan van de belangrijkste procesrechtelijke uitspraken van zowel de Hoge Raad als van lagere rechterlijke instanties. Deze uitspraken zijn daar waar mogelijk voorzien van kort en praktijkgericht commentaar. De beslissingen vallen zo voor u in een kader en u ziet in een oogopslag wat het belang is van de uitspraak.

Online

Naast het jurisprudentietijdschrift krijgt u ook toegang tot een online archief van «JBPr». Op deze online kunt u uw jurisprudentie opzoeken, exporteren en bewerken. Snel, gebruiksvriendelijk en overal toegankelijk. Nog voordat het tijdschrift bij u op de deurmat valt, kunt u vanaf iedere computer de meest recente uitspraken – voorzien van een link naar relevante wetgeving – raadplegen.

de snelste link naar uw vakgebied

Sdu UITGEVERS

Redactie:

mw. prof. mr. C.J.M. Klaassen,
Radboud Universiteit Nijmegen
mr. A. van Hees, Stibbe
mr. J.G.A. Linssen,
Advocatenkantoor mr. J.G.A. Linssen
mr. G.J. Meijer, Nauta Dutilh/
Erasmus Universiteit Rotterdam
H.F. van Rijswijk (redactiesecretaris),
Stibbe
mr. H.W. Wiersma, Universiteit van
Amsterdam

Prijs per kwartaal: € 121,25 (excl. 6% btw)

Bestelcode folio incl. online: JBPR+OL

Onze uitgaven zijn ook verkrijgbaar via de boekhandel

Bestel via www.sdu.nl
of bel (070) 378 98 80

IMTRANS

 ERKENDE
VERHUIZERS

Al ruim 40 jaar zijn wij de dienstverlener in woning- en bedrijfsontuimingen.

Onze speerpunten hierbij zijn, integriteit, efficiëntie, snelheid en betrouwbaarheid.

Met onze service heeft u alles in 1 hand.

Het traject dat wij voor u kunnen verzorgen bestaat uit de volgende segmenten:

Deur openen en nieuw slot plaatsen, inventariseren en bepalen of inboedel wordt opgeslagen of gestort, inpakken en afvoeren naar opslag of stort, schoonmaken van de woning, eventuele mutaties doorvoeren, uitgifte aan eigenaar of uiteindelijk alsnog afvoeren naar stort.

Een complexe en veeleisende materie die wij als geen ander beheersen.

Neem contact met ons op voor een uitgebreide presentatie en of gepaste offerte.

Imtrans B.V. | Nieuwe Waterwegstraat 1,3115HE Schiedam | info@imtrans.nl | www.imtrans.nl

Opzoek
Oponderwerp
OpMaat

Ontvang de meest recente informatie op het gebied van personen- en familierecht. Direct.

Steeds meer professionals binnen het personen- en familierecht ontdekken de voordelen van OpMaat. Dit online portal biedt 24 uur per dag toegang tot een uitgebreide, overzichtelijke en actuele juridische database. Met het pakket **OpMaat_Personen- en familierecht** blijft u altijd en overal op de hoogte van de ontwikkelingen binnen het personen- en familierecht. U zoekt in alle belangrijke juridische bronnen. Alle nieuws, wet- en regelgeving, Officiële Publicaties en jurisprudentie uit o.a. «JPF» en *Rechtspraak.nl* zijn onderling gekoppeld. Via een automatische e-mailattending wordt u dagelijks, drie keer per week of wekelijks op de hoogte gehouden van de laatste ontwikkelingen.

Neem nu een proefabonnement en ervaar 2 maanden gratis het gemak van **OpMaat_Personen- en familierecht** via het online bestelformulier www.sdu.nl/actie/5141OM807. Kijk voor meer informatie op: www.sneltotdekern.nl

OpMaat

SNEL TOT DE KERN VAN DE ZAAK

Sdu UITGEVERS